

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska

pracownia@spatium.com.pl - tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI
NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

AUTORZY OPRACOWANIA

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Paweł Jabłoński
mgr inż. Paweł Jabłoński

OLSZTYN – WRZESIEŃ 2018 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	16
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	29
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	30
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	31
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	31
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	36
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	36
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	37
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	41
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	49

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	60
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	61
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	61
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	63
➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (T.J. DZ.U. Z 2018 R. POZ. 142 ZE ZM.)	

CZEŚĆ KARTOGRAFICZNA

Załącznik graficzny w skali 1:2000 pn. „Rysunek do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXVI/82/2017 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28 czerwca 2017 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki, obręb Mikołajki, gmina Mikołajki.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie Wydział Spraw Terenowych II w Ełku – znak WSTŁ.411.35.2017.AMK z dnia 22 sierpnia 2017 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.18.2017 z dnia 23 sierpnia 2017 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:2000 stanowiący załącznik graficzny pn.: „Rysunek do prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego”.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,

- zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Burmistrz Miasta, jako organ sporządzający projekt planu zważył interes publiczny i interes prywatny, w tym zgłaszane w postaci wniosków, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. W ustaleniach planu wzięto pod uwagę potrzeby interesu publicznego, w tym w zakresie infrastruktury technicznej, obronności i bezpieczeństwa państwa, a także potrzebę ochrony komponentów środowiska przyrodniczego.

Obszar objęty planem obejmuje w przewadze tereny o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach których dążono do uzupełnienia istniejącej zabudowy. Na pozostałych terenach natomiast brano pod uwagę dostęp do sieci komunikacyjnej oraz wyposażenie w sieci adekwatnie do nowej, planowanej zabudowy. W projekcie planu uwzględniono wymagania ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walory ekonomiczne przestrzeni poprzez kształtowanie struktur przestrzennych i planowanej zabudowy. Na terenach, gdzie sytuuje się nową zabudowę uwzględniono dążenie do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego. Nowa zabudowa mieszkaniowa lokalizowana jest w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego oraz łatwe przemieszczanie się pieszych i rowerzystów.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenu i warunków jego zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej, zabudowy mieszkaniowo-usługowej i usługowej, zabudowy zagrodowej, terenów sportu i rekreacji, a także infrastruktury technicznej.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące tereny elementarne przeznaczone pod:

- zabudowę mieszkaniową jednorodziną (od MN.01 do MN.22)
- zabudowę mieszkaniową wielorodziną (od MW.01 do MW.03)
- zabudowę mieszkaniowo-usługową (od MU.01 do MU.45)
- zabudowę usługową (od U.01 do U.06)
- sport i rekreację (od US.01 do US.06)
- rolę (R.01)
- zabudowę zagrodową w gospodarstwie rolnym (RM.01, R.M02)
- zieleni urządzonej (od ZP.01 do ZP.04)
- drogi publiczne (od KD.01 do KD.10)
- drogi wewnętrzne (od KDW.01 do KDW.18)
- ciągi pieszo-jezdne (od KPJ.01 do KPJ.06)
- ciągi pieszo-rowerowe (KPR.01, KPR.02)
- parkingi (KP.01, KP.02)
- infrastrukturę techniczną (K.01).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określono przeznaczenie podstawowe i uzupełniające terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy jak i kubatury;
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają i nie kolidują z przeznaczeniem podstawowym.

W poniższej tabeli zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę wprowadzono uregulowania w zakresie:

1. zasady i warunków podziału terenu,
2. nieprzekraczalnych linii zabudowy,
3. maksymalnej wysokości zabudowy,
4. geometrii i kolorystyki dachów,
5. ilości i lokalizacji miejsc postojowych.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania. Ustalenia określające dopuszczalne oddziaływanie na środowisko
	Dopuszczalna funkcja na danym terenie	Rodzaj zabudowy	
MW.01	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ garaże realizowane w kondygnacji podziemnej, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowiska archeologiczne ujęte w systemie AZP.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 3000 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,60 do 1,40. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
MW.02	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 2000 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,60 do 1,40. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,35. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
MW.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ garaże, w tym realizowane w kondygnacji podziemnej, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1000 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,50 do 1,80. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.01 MN.05 MN.09 MN.12 MN.13 MN.14 MN.02 MN.06	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ budynek gospodarczy i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1000 m² dla terenów oznaczonych symbolami MN.01, MN.05, MN.09, MN.12, MN.13, MN.14. ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1300 m² dla terenów oznaczonych symbolami MN.02, MN.06. ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,60. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach strefy zieleni komponowanej obowiązuje zakaz lokalizacji budynków.
MN.03 MN.04	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1400 m² dla oznaczonego symbolem MN.03. ▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1600 m² dla oznaczonego symbolem MN.04. ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,50. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach strefy zieleni komponowanej obowiązuje zakaz lokalizacji budynków.
MN.07 MN.16	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. ▪ Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1100 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,60. ▪ Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,30. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. ▪ W granicach strefy zieleni komponowanej obowiązuje zakaz lokalizacji budynków.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO**

MN.08 MN.15 MN.17 MN.10 MN.11	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1200 m² dla terenów oznaczonych symbolami MN.08, MN.15, MN.17. - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 950 m² dla terenu oznaczonego symbolem MN.10. - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 950 m² dla terenu oznaczonego symbolem MN.11. - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,60. - Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,30. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi.
MN.18	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 900 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,50. - Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. - Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska.
MN.19	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 1500 m². - Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,30. - Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,15. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. - Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska.
MN.20	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. - W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 3000 m². - Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,40. - Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,20. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. - Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska.
MN.21 MN.22	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca w ilości nie większej niż jeden budynek mieszkalny plus jeden budynek gospodarczy lub garażowy na jednej działce budowlanej. - W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonej działki budowlanej 2200 m². - Intensywność zabudowy od 0,1 do 0,40. - Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,20. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zgodnie z przepisami odrębnymi. - Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska.
MU.01	Tereny zabudowy mieszkaniowo- usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamienne. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa wolnostojąca lub pierzejowa, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 250 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,50. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.02	Tereny zabudowy mieszkaniowo- usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamienne. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - Nowa zabudowa wolnostojąca lub pierzejowa, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,20. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,30. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

MU.03	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - Nowa zabudowa wolnostojąca lub pierzejowa, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar i obiekty ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 400 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,60. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.04	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar i obiekty ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 800 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,20. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.05 MU.06	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 400 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,20. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej dla terenu oznaczonego symbolem MU.05. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej dla terenu oznaczonego symbolem MU.05. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.07	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Zabudowa pierzejowa, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar i obiekt (nie istnieje) ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekt (nie istnieje) ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 600 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,60. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.08	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Istniejąca zabudowa adaptowana, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - Zakaz realizacji nowych budynków gospodarczych i garażowych. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar i obiekty ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekt ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 350 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,60. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.09	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zaimplement. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzone. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków	- Część terenu położona jest w strefie oznaczonej jako front wodny (waterfront). - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 500 m². - Intensywność zabudowy od 0,10 do 0,90. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO**

		nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	
MU.10	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zmiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - Zakaz realizacji nowych budynków gospodarczych i garażowych. - W granicach terenu elementarnego zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Część terenu położona jest w strefie oznaczonej jako front wodny (waterfront). - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 500 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,50. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.11 MU.12 MU.14 MU.16 MU.17 MU.18	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zmiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - Zakaz realizacji nowych budynków gospodarczych i garażowych. - W granicach terenów elementarnych zlokalizowany jest obszar i obiekt ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Część terenu położona jest w strefie oznaczonej jako front wodny (waterfront). - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 500 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,50. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.13 MU.15	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zmiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. - Zakaz realizacji nowych budynków gospodarczych i garażowych. - W granicach terenów elementarnych zlokalizowany jest obszar i ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Część terenu położona jest w strefie oznaczonej jako front wodny (waterfront). - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 300 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,50. - Zachowanie minimum 10% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.19	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zmiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną.	- Część terenu położona jest w strefie oznaczonej jako front wodny (waterfront). - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 600 m². - Intensywność zabudowy od 0,15 do 1,30. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.20	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciążliwa – usługi hotelarskie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, garaże realizowane w kondygnacji podziemnej, urządzenia sportu i rekreacji, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna. - Zabudowa wolnostojąca w formie celowo komponowanego założenia urbanistycznego uwzględniającego zasadę otwarcia krajobrazowego w kierunku jeziora Mikołajskiego. - Na rysunku planu wskazano granice lokalizacji dominanty architektonicznej, którą należy rozumieć jako budynek lub zespół budynków nawiązujących gabarytami i stylem architektonicznym do istniejącego budynku drewnianej stodoły (przy czym możliwe są nowoczesne rozwiązania), zdecydowanie wyróżniający się na tle pozostałej zabudowy.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 5000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,20. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
MU.21	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna realizowana jako zespół budynków jednorodzinnych wolnostojących lub bliźniaczych.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1500 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,70. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

		2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa usług nieuciążliwych, w tym: przystań jachtowa, bojsmanat, restauracja, urządzenia sportu i rekreacji oraz komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Zabudowa mieszkaniowa w formie celowo komponowanego założenia urbanistycznego uwzględniającego zasadę otwarcia krajobrazowego w kierunku jeziora Mikołajskiego. ▪ Zabudowa usługowa związana z przystanią realizowana w granicach oznaczonej na rysunku planu „lokalizacji przystani”.	▪ budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.22	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 3000 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,10. ▪ Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,05. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. ▪ Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
MU.23	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana. ▪ W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 3000 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,30. ▪ Zachowanie minimum 70% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,05. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. ▪ Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
MU.24	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 800 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,80. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,05. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych. ▪ Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
MU.25 MU.26 MU.28	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Istniejąca zabudowa adaptowana. ▪ W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 400 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,15 do 0,80. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,40. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.27 MU.29	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Zabudowa realizowana jako szeregową lub pierzejową, dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną. ▪ W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 300 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,10. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.30	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające: ▪ komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleń urządzona. ▪ Zabudowa realizowana jako wolnostojąca.	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 900 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,40. ▪ Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. ▪ Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. ▪ Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.31	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: ▪ zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. 2. Przeznaczenie uzupełniające:	▪ Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 600 m². ▪ Intensywność zabudowy od 0,15 do 0,60. ▪ Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej.

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO**

		- zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - Dopuszcza się sytuowanie budynku bezpośrednio przy granicy z sąsiednią działką budowlaną.	- Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,30. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.32 MU.42	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. - Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 700 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,50. - Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.33 MU.34 MU.35 MU.37 MU.39 MU.40 MU.41 MU.43 MU.44 MU.45	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. - Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa realizowana jako wolnostojąca.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,70. - Zachowanie minimum 40% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.36	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. - Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Zabudowa realizowana jako wolnostojąca.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,70. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,25. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
MU.38	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa mieszkaniowa lub usługowa nieuciążliwa realizowana łącznie lub zamiennie. - Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa gospodarcza i garażowa, komunikacja wewnętrzna, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,40. - Zachowanie minimum 60% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,20. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
U.01	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciążliwa. - Przeznaczenie uzupełniające: - zabudowa związana z ujęciem wody, zabudowa gospodarcza i garażowa, infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekt ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- W odniesieniu do ujęcia wody obowiązują przepisy odrębne. - Wiedza wodociągowa jako dominanta kształtująca tożsamość miasta do adaptacji z możliwością przebudowy i nadbudowy jako punkt widokowy, przy czym inwestycję należy zrealizować w drodze konkursu architektonicznego uwzględniając ochronę sylwetki miast. - Zakaz lokalizacji reklam na wieży widokowej. - Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 5000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,50. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50.
U.02	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciążliwa – usługi sakralne. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar i obiekty ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych, obiekt ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,05 do 1,50. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50.
U.03	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciążliwa – usługi hotelarskie. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 500 m². - Intensywność zabudowy od 0,30 do 2,05. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,55. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego.
U.04	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciążliwa – usługi hotelarskie. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar i obiekty ujęte w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych,	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,20 do 1,80. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,50. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

		obiekt ujęty w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	
U.05	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciągliwa. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - Istniejąca zabudowa adaptowana.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,15. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,05. - Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
U.06	Tereny zabudowy usługowej.	- Przeznaczenie podstawowe: - zabudowa usługowa nieuciągliwa. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 2000 m². - Intensywność zabudowy od 0,01 do 0,60. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,30. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej.
US.01	Tereny rekreacji i sportu.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny sportu i rekreacji, w tym baseny kryte i odkryte, boiska sportowe, ogrody jordanowskie, place zabaw, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 1000 m². - Intensywność zabudowy od 0,00 do 1,50. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,60. - Zachowanie minimum 20% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. - W odniesieniu do miejsca do startu i lądowania śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego obowiązują przepisy odrębne.
US.02 US.03 US.04	Tereny rekreacji i sportu.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny sportu i rekreacji, w tym ogrody jordanowskie, place zabaw, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, sanitarium. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 900 m². - Intensywność zabudowy od 0,00 do 1,50. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,10. - Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.
US.05 US.06	Tereny rekreacji i sportu.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny sportu i rekreacji, w tym zbiornik wodny, ogrody jordanowskie, place zabaw, obiekty i urządzenia sportowe oraz rekreacyjne, sanitarium. - Przeznaczenie uzupełniające: - infrastruktura techniczna, zieleni urządzona.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek budowlanych 900 m². - Intensywność zabudowy od 0,00 do 0,10. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,10. - Zachowanie minimum 50% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. - Dopuszcza się wykorzystanie rekreacyjnego zbiornika wodnego jako urządzenia wodnego związanego z retencją wody.
ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny zieleni urządzonej. - Przeznaczenie uzupełniające: - Ciągi piesze i rowerowe, infrastruktura techniczna.	- Zakaz lokalizacji reklam. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi.
ZP.02 ZP.03 ZP.04	Tereny zieleni urządzonej.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny zieleni urządzonej. - Przeznaczenie uzupełniające: - Ciągi piesze i rowerowe, infrastruktura techniczna.	- Zakaz lokalizacji reklam. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe zgodnie z przepisami odrębnymi. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
RM.01 RM.02	Tereny zieleni urządzonej.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny zabudowy zagrodowej. - Przeznaczenie uzupełniające: - Infrastruktura techniczna. - Zabudowa zagrodowa realizowana w formie tradycyjnego mazurskiego siedliska rolniczego z budynkami zlokalizowanymi po obwodzie prostokątnego podwórza. W ramach zabudowy zagrodowej należy realizować budynek mieszkalny oraz budynek gospodarczy. Dopuszcza się realizację agroturystyki na zasadach określonych w przepisach odrębnych.	- Minimalna powierzchnia nowo wydzielonych działek zgodnie z przepisami odrębnymi. - Intensywność zabudowy od 0,05 do 0,30. - Maksymalny udział powierzchni zabudowy do powierzchni działki 0,10. - Zachowanie minimum 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. - Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy zagrodowej. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
R.01	Tereny rolnicze.	- Przeznaczenie podstawowe: - Tereny rolnicze. - Przeznaczenie uzupełniające: - Infrastruktura techniczna. - W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP. - Zakaz zabudowy z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.	Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
KD.01 KD.02	Teren drogi publicznej.	- Droga gminna w klasie technicznej D – dojazdowej. - Dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń transportu zbiorowego. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Minimalna szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - W celu przywrócenia właściwej rangi terenu jako głównej ulicy wskazana jest lokalizacja obiektów definiujących tożsamość miasta, dopuszcza się realizację jednokierunkowego ruchu uspokojonego i wytworzenie ciągu pieszego pełniącego rolę pasaży wraz ze szczególną formą

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI NA WSCHÓD OD JEZIORA MIKOŁAJSKIEGO

		Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	- oświetlenia, mebli miejskich, obiektów małej architektury i zieleni. - Na odcinkach wskazanych na rysunku planu wprowadza się nakaz realizacji alei przydrożnych po obu stronach jezdni. - Teren elementarny KD.02 znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
KD.03 KD.04 KD.06 KD.08 KD.09 KD.10	Teren drogi publicznej.	- Droga gminna w klasie technicznej D – dojazdowej. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	- Minimalna szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Nakaz realizacji alei przydrożnych po obu stronach jezdni w miejscu oznaczonym na rysunku planu.
KD.05	Teren drogi publicznej.	- Fragment ulicy powiatowej w klasie technicznej D – dojazdowej. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	---
KD.07	Teren drogi publicznej.	- Ulica gminna w klasie technicznej D – dojazdowej. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	Minimalna szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu.
KDW.01 KDW.02 KDW.03 KDW.04	Tereny dróg wewnętrznych.	- Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	Szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu.
KDW.05	Tereny dróg wewnętrznych.	Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	- Szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
KDW.06	Tereny dróg wewnętrznych.	- Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	- Szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
KDW.07, KDW.08 KDW.09, KDW.10 KDW.11, KDW.12 KDW.13, KDW.14 KDW.15, KDW.16 KDW.17, KDW.18	Tereny dróg wewnętrznych.	Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	Szerokość drogi w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu.
Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jezdnich.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	----
Kpj.02	Tereny ciągów pieszo-jezdnich.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	----
KPJ.03 KPJ.04 KPJ.05	Tereny ciągów pieszo-jezdnich.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	Nakaz realizacji ciągu ze szczególną formą oświetlenia, mebli miejskich, obiektów małej architektury i zieleni z zachowaniem ekspozycji na Jezioro Mikołajskie.
KPJ.06	Tereny ciągów pieszo-jezdnich.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	Teren elementarny znajduje się w Specjalnym Obszarze Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy odrębne.
KPR.01	Tereny ciągu pieszo-rowerowego.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	Nakaz realizacji ciągu ze szczególną formą oświetlenia, mebli miejskich, obiektów małej architektury i zieleni z zachowaniem ekspozycji na Jezioro Mikołajskie.
KPR.02	Tereny ciągu pieszo-rowerowego.	- Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	----
KP.01	Tereny parkingów.	Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	----
KP.02	Tereny parkingów.	- Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi. - W granicach terenu zlokalizowany jest obszar ujęty w wojewódzkim rejestrze zabytków nieruchomych oraz stanowisko archeologiczne ujęte w systemie AZP.	----
K.01	Tereny urządzeń infrastruktury technicznej.	- Istniejące urządzenia infrastruktury technicznej adaptowane. - Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej zgodnie z przepisami odrębnymi.	----

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu że część teren objętego projektem planu położona jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody i oznaczenie go na rysunku projektu planu.
- Zakaz grodzenia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora zgodnie z przepisami prawa wodnego.
- Wyznaczenie strefy ochronnej ujęcia wody w granicach terenu elementarnego U.01 zgodnie z istniejącym ogrodzeniem ujęcia wody.
- Zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Dopuszczeniu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.
- Nakaz wprowadzenia zieleni komponowanej w miejscach oznaczonych na rysunku planu.
- Zakaz stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych. Od strony dróg publicznych, dróg wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdných, ciągów pieszo-rowerowych oraz promenady nad Jeziorem Mikołajskim należy stosować ogrodzenia ażurowe z drewna lub metalu z podmurówką o wysokości nie wyższej niż 50 cm z kamienia lub cegły ceramicznej w kolorach naturalnych, dopuszcza się możliwość realizacji żywopłotu lub nasadzeń z roślin pnących.
- Zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Dopuszczeniu realizacji instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane wyłącznie na dachach budynków poza obszarem wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomości oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności przepisami prawa wodnego oraz ochrony środowiska, a z powierzchni dachów odprowadzanie do kanalizacji deszczowej lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci i urządzeń elektroenergetycznych; pasy technologiczne stanowiące strefy ograniczonego zagospodarowania należy przyjąć zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zaopatrzenie w gaz z istniejącej i projektowanej sieci gazowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Określenie sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną.
- Zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych.
- Usuwanie odpadów stałych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie; zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

- Określenie, że w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do Wojewódzkiego Rejestru Zabytków Nieruchomych oraz Gminnej Ewidencji Zabytków oraz do stanowisk archeologicznych obowiązują przepisy odrębne w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
- Określenie materiałów i kolorystyki elewacji budynków.
- Określenie zasad w zakresie kolorystyki obiektów budowlanych, pokrycia i wykończenia dachów.
- Określenie zasad i warunków zabudowy i zagospodarowania w strefie frontu wodnego (waterfrontu).
- Określenie zasad rozmieszczenia reklam.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że:

- Nadrzędny układ komunikacyjny stanowi ulica Dybowska, która powinna docelowo spełniać parametry techniczne odpowiadające klasie technicznej D (droga dojazdowa).
- Obsługi komunikacyjnej poszczególnych terenów elementarnych w granicach planu będzie się odbywała poprzez istniejące drogi publiczne oznaczone symbolem KD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami KDW ciąg pieszo-jezdny oznaczony symbolem Kpj.01.
- Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- Minimalną liczbę oraz sposób realizacji miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową należy ustalić zgodnie z przepisami odrębnymi.
- W miejscach wskazanych na rysunku planu ustala się obowiązek realizacji alei przydrożnych.
- W ramach budowy lub przebudowy dróg należy realizować ścieżki rowerowe.
- Realizacja ogólnodostępnych ciągów pieszo-jezdnym oraz pieszo-rowerowym pomiędzy ulicą Kajki, a promenadą ma szczególne znaczenie w kontekście dostępności do jeziora Mikołajskiego oraz zachowania osi widokowych.
- Projektowana komunikacja wewnętrzna musi spełniać wymogi stawiane drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- Inwestycje w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca do startu i lądowania śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego należy realizować zgodnie z przepisami odrębnym.

Na obszarze objętym projektem planu określono zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej polegające na budowie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej obsługującej tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

W granicach terenu objętego opracowaniem określono inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym polegającą na urządzeniu dróg publicznych oznaczonych symbolem KD i budowie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej obsługującej tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

W projekcie planu nie określono inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

1.4. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych

uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Zrównoważony rozwój przestrzenny województwa, realizowany poprzez wykorzystanie cech i zasobów przestrzeni regionu, dla zwiększenia jego spójności w wymiarze przestrzennym, społecznym i gospodarczym, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz zachowania wysokich walorów środowiska i krajobrazu.*

Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.

- b. Rewitalizację zdegradowanej przestrzeni miejskiej, w tym szczególnie terenów śródmiejskich, terenów poprzemysłowych oraz powojaskowych.
 - c. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - d. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - e. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - f. Dbałość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - g. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - h. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
 - i. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - j. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - k. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - l. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - m. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - n. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - o. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - p. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.

- d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.
- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Gminę Mikołajki w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego, zaliczono do jednego z miejskich lokalnych ośrodków (ośrodek lokalny III-rzędu). Ponadto Mikołajki wyróżniają się na tle województwa pod względem wskaźnika funkcji turystycznej; zaliczone są do ośrodka ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym, jednocześnie głównym ośrodkiem sportów wodnych w kraju, z bogatą ofertą usług turystycznych i okołoturystycznych.

Gmina miejsko-wiejska Mikołajki położona jest w obszarze Wielkich Jezior Mazurskich, którego osnowę stanowi szlak wodny Wielkich Jezior Mazurskich prowadzący przez największy w Polsce zespół jezior połączonych ze sobą kanałami. Wielkość i różnorodność zasobów przyrodniczych stanowi, że jest to obszar o wysokiej atrakcyjności turystycznej, jednocześnie bardzo wrażliwy na antropopresję ze względu na dużą podatność środowiska (zwłaszcza wód powierzchniowych) na degradację.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- rozwój turystyki w oparciu o markę i potencjał Wielkich Jezior Mazurskich,
- wzmacnianie ośrodków obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym,
- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018.

Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych),
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami),
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu,
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji:

1. Ochrona klimatu i jakości powietrza.
2. Zagrożenia hałasem.
3. Pola elektromagnetyczne.
4. Gospodarowanie wodami.
5. Gospodarka wodno-ściekowa.
6. Zasoby geologiczne.
7. Gleby.
8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów.
9. Zasoby przyrodnicze.
10. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza,
 - o Kierunek – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.
 - o Kierunek – wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego
(w projekcie planu ustalono wykorzystanie indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych; dopuszczono możliwość realizacji instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane wyłącznie na dachach budynków poza obszarem wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomości oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych; przewidziano zaopatrzenie w gaz z istniejącej i projektowanej sieci gazowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych).
- Obszar – Gospodarowania wodami,
 - o Kierunek – utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych,
 - o Kierunek – doskonalenie planowania przestrzennego,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych przewidziano ich odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego oraz ochrony środowiska, a z powierzchni dachów zagospodarowanie do kanalizacji deszczowej lub w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).
- Obszar – gospodarka wodno-ściekowa,
 - o Kierunek – zaopatrzenie ludności w wodę,
 - o Kierunek – oszczędne gospodarowania wodą,

- Kierunek – budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych,
(w projekcie planu przewidziano zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; w zakresie odprowadzania ścieków sanitarnych przewidziano ich odprowadzanie do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego oraz ochrony środowiska, a z powierzchni dachów zagospodarowanie do kanalizacji deszczowej lub w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi).
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
 - Kierunek – minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów,
 - Kierunek – unieszkodliwianie odpadów komunalnych i pozostałych,
 - Kierunek – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi.
(w projekcie planu przewidziano usuwanie odpadów stałych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego).

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.

- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakość wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.*

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,

- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobywania surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Gmina Miłokajki położona jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

PROGRAMY OCHRONY POWIETRZA

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* wprowadziła system oceny i zarządzania jakością powietrza. Na podstawie przeprowadzanej corocznie przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oceny jakości powietrza w strefach, dokonywana jest klasyfikacja stref:

- w których poziom choćby jednej substancji przekracza poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji lub poziom docelowy (klasa C);
- w których poziom choćby jednej substancji mieści się pomiędzy poziomem dopuszczalnym, a poziomem dopuszczalnym powiększonym o margines tolerancji (klasa B);
- w których poziom substancji nie przekracza poziomu dopuszczalnego lub poziomu docelowego (klasa A).

Ocena stanu jakości powietrza ma na celu wyodrębnienie stref, które wymagają podjęcia stosowanych działań naprawczych, zmierzających do poprawy jakości powietrza (strefy klasy C).

Programy ochrony powietrza, mają na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych lub docelowych substancji w powietrzu, natomiast działania określone w planach działań krótkoterminowych, mają na celu zmniejszenie ryzyka wystąpienia przekroczeń poziomu alarmowego, dopuszczalnego lub docelowego substancji w powietrzu oraz ograniczenie skutków i czasu trwania zaistniałych przekroczeń.

W 2015 roku Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego przyjął Uchwałę Nr IV/96/15 z dnia 16 lutego 2015 r. w sprawie określenia *Programu ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀*. Realizacja zadań wynikających z Programu ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. Pomiaru zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM₁₀ w 2011 i 2012 roku w strefie warmińsko-mazurskiej prowadzone były w oparciu o cztery stacje pomiaru tła miejskiego znajdujące się w: Ostródzie, Mrągowie, Gołdapi i Nidzicy, natomiast benzo(a)pirenem na jednym stanowisku tła miejskiego w Nidzicy, przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony

Środowiska w Olsztynie. Wskazały one, że stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h przekroczyły poziom dopuszczalny (50 µg/m³) w Nidzicy o 18,6%. W 2012 r. w strefie nie został przekroczony poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników rok kalendarzowy. Natomiast stężenie średnie roczne B(a)P przekroczyło poziom docelowy (1 ng/m³) o 390%.

Emisja pyłu zawieszonego PM₁₀ z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie ponad 24 tys. Mg (ton), z czego 49,8% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 29,0% emisja liniowa, z emisji z rolnictwa 15,2%, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 3,7% emisji całkowitej PM₁₀. Emisja napływowa (pył PM₁₀ emitowany poza strefą) pyłu zawieszonego PM₁₀ dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi ponad 32 tys. Mg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (61%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy, w tym także w Rosji i na Litwie. Emisja B(a)P z obszaru strefy warmińsko-mazurskiej została zinwentaryzowana na poziomie prawie 2 tys. kg, z czego aż 91,7% stanowi emisja powierzchniowa związana z ogrzewaniem indywidualnym lokali mieszkalnych, 7,3% emisja liniowa, a najmniejszy jest udział emisji punktowej stanowiącej 1% emisji całkowitej B(a)P. Emisja napływowa B(a)P dla strefy warmińsko-mazurskiej wynosi około 2,3 tys. kg, z czego zdecydowanie największy udział ma tzw. „emisja niska” związana z indywidualnym sposobem ogrzewania (88,8%) w miejscowościach leżących w pasie 30 km wokół strefy. Stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h pochodzące z łącznej emisji na obszarze strefy warmińsko-mazurskiej osiągają wartości od 16,5 µg/m³ do 65,3 µg/m³, dochodząc do 130,6% poziomu dopuszczalnego. Niższe stężenia występują we wschodniej części strefy na obszarach poza miejskich. Poziom dopuszczalny pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h został przekroczony w następujących miastach: Olecko, Elk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Stężenia średnie roczne pyłu zawieszonego PM₁₀ pochodzące z łącznej emisji wszystkich typów, na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, osiągają wartości w przedziale od 9,6 µg/m³ do 33,1 µg/m³. W żadnym punkcie obszaru nie został przekroczony poziom dopuszczalny (40 µg/m³) pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania rok kalendarzowy. W stężeniach całkowitych pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników 24h na większej części strefy warmińsko-mazurskiej przeważa udział emisji napływowej. Natomiast w obszarach przekroczeń poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ przeważa emisja powierzchniowa.

W wyniku przeprowadzonej diagnozy zaproponowano w Programie działania kierunkowe oraz działania naprawcze. Działania kierunkowe są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ i B(a)P będące przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia. Są one skierowane zarówno do władz samorządowych, jak i do obywateli. W celu redukcji stężeń pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz B(a)P wyznaczono działania naprawcze skierowane na redukcję emisji pochodzącej przede wszystkim z ogrzewania indywidualnego, które należy podjąć w strefie warmińsko-mazurskiej, a przede wszystkim w miastach Olecko, Elk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo, Nowe Miasto Lubawskie. Dodatkowymi działaniami będą te skierowane na obniżenie emisji z komunikacji.

Poza obszarami zabudowanymi w strefie warmińsko-mazurskiej przeważającym źródłem zanieczyszczeń pyłem zawieszonym PM₁₀ i B(a)P jest napływ. Obniżenie emisji z napływu możliwe będzie poprzez realizację działań naprawczych proponowanych w Programach Ochrony Powietrza dla stref ościennych, w których realizowane są programy ochrony powietrza, czyli: pomorskiej, mazowieckiej i podlaskiej oraz w innych województwach w Polsce. A także poprzez realizację działań w uchwalonych Programach Ochrony Powietrza dla miast: Olsztyn i Elbląg. W miastach strefy warmińsko-mazurskiej głównym źródłem ww. zanieczyszczeń jest lokalna emisja powierzchniowa, czyli emisja pochodząca z indywidualnego ogrzewania paliwem stałym lokali mieszkalnych i usługowych.

Emisja komunikacyjna nie jest istotnym źródłem pyłów w strefie warmińsko-mazurskiej, jednak ze względu na stale rosnące natężenie ruchu jest to ten rodzaj emisji, którego znaczenie będzie się zwiększało. Stąd konieczne jest wdrażanie wielu działań, aby stężenia z komunikacji malały, a nie rosły.

Działania naprawcze zapisane w harmonogramie rzeczowo-finansowym to:

- I. Obniżenie emisji z ogrzewania indywidualnego – Podłączenie do miejskiej sieci ciepłowniczej lub wymiana na ogrzewanie gazowe, elektryczne, piece retortowe (ewentualnie pompy ciepła oraz kolektory słoneczne) mieszkań i domów ogrzewanych indywidualnie (głównie piecami węglowymi) w zabudowie wielorodzinnej oraz jednorodzinnej w Olecku, Elku, Ostródzie, Nidzicy, Szczytnie, Pisz, Pasłęku, Działdowie, Nowym Mieście Lubawskim ok. 262 tys. m² (łącznie dla wszystkich miast) powierzchni użytkowej oraz termomodernizacja budynków mieszkalnych.
- II. Modernizacja i remonty dróg - Modernizacja i remonty dróg na terenie strefy warmińsko-mazurskiej, w tym szczególnie likwidacja nawierzchni nieutwardzonych, gruntowych.
- III. Czyszczenie ulic - Czyszczenie ulic na mokro w okresie wiosna-jesień (z częstotliwością najlepiej 2 razy w miesiącu) w miastach Olecko, Elk, Ostróda, Nidzica, Szczytno, Pisz, Pasłęk, Działdowo: główne ulice miasta, ulice drugorzędne po okresie zimowym. Zakup nowoczesnych polewaczko-zamiatarek mechanicznych (jeżeli jest to niezbędne) w celu zwiększenia efektywności czyszczenia ulic.
- IV. Rozwój systemu ścieżek rowerowych i infrastruktury rowerowej- w tym w pierwszym rzędzie:
 - Budowa odcinków dróg rowerowych pozwalających na połączenie w jeden ciąg dróg już istniejących, szczególnie w centrach miast;
 - Budowa parkingów rowerowych, szczególnie zlokalizowanych w pobliżu kluczowych celów podróży (szkoły, urzędy administracji lokalnej i państwowej, obiekty kultury), a także w pobliżu węzłów przesiadkowych komunikacji zbiorowej;
 - Prawidłowa organizacja ruchu na styku ruch rowerowy – ruch samochodowy, pozwalająca na bezpieczne korzystanie z roweru.
 - Wyznaczanie pasów, kontrpasów i szlaków dla rowerów na jezdniach.
 - Promocja używania rowerów.
- V. Edukacja ekologiczna - Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie:
 - korzyści jakie niesie dla środowiska korzystanie ze zbiorowych systemów komunikacji lub alternatywnych systemów transportu (rower, poruszanie się pieszo),
 - szkodliwości spalania odpadów w paleniskach domowych,
 - korzyści płynących z podłączenia do scentralizowanych źródeł ciepła,
 - termomodernizacji,
 - promocji nowoczesnych niskoemisyjnych źródeł ciepła i inne,
 - promocji OZE.
- VI. Zwiększanie udziału zieleni w przestrzeni miast - szczególnie poprzez:
 - wprowadzanie nowych obszarów zieleni wzdłuż szlaków komunikacyjnych;
 - nasadzenia krzewów na istniejących skwerach, zieleńcach;
 - rewitalizację istniejącej zieleni.
- VII. Zapisy w planach zagospodarowania przestrzennego - Stosowanie odpowiednich zapisów, umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz B(a)P, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dotyczących np. układu zabudowy zapewniającego przewietrzanie miasta, wprowadzania zieleni izolacyjnej (szczególnie wzdłuż ciągów komunikacyjnych), zagospodarowania przestrzeni publicznej oraz ustalenia zakazu stosowania paliw stałych, w obrębie projektowanej zabudowy (w przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych), reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref ograniczonego ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast, konieczności

- budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.
- VIII. Wzrost efektywności energetycznej gmin – Systematyczna wymiana starych, niskosprawnych kotłów, w których spalane jest paliwo stałe (węgiel) na nowoczesne kotły wysokiej sprawności (retortowe lub gazowe) lub włączanie budynków (prywatnych, użyteczności publicznej, warsztatów, zakładów usługowych, zakładów przemysłowych) do istniejących sieci ciepłowniczych oraz termomodernizacja budynków, w celu zwiększenia ich efektywności energetycznej.
- IX. Podłączenie do sieci ciepłowniczej - Podłączenie do sieci ciepłowniczej zakładów przemysłowych, rzemieślniczych i usługowych oraz spółek miejskich (likwidacja ogrzewania węglowego).
- X. Rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą – Rozbudowa i modernizacja centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą.

Analizowany projekt planu poprzez ustalone zasady kształtowania zabudowy oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisuje się w Działania naprawcze zapisane w *Programie ochrony powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM₁₀ i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀ wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀*. W planie tak kształtowano układ zabudowy aby zapewnić przewietrzanie miasta, wprowadzono tereny zieleni urządzonej i tereny rolnicze, a także zapis nakazujący wprowadzenie zieleni komponowanej w miejscach oznaczonych na rysunku planu oraz określono ustalenia w zakresie zaopatrzenia w ciepło tj.: zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się wykorzystanie indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych oraz dopuszcza się realizację instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane wyłącznie na dachach budynków poza obszarem wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomości oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU MRAGOWSKIEGO NA LATA 2016-2019 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2023

Program ochrony środowiska dla Powiatu Mrągowskiego jest podstawowym dokumentem koordynującym działania na rzecz ochrony środowiska na terenie powiatu. Zawiera cele i zadania, które powinien realizować powiat jak i inne podmioty w celu ochrony środowiska w granicach administracyjnych powiatu.

W dokumencie dokonano oceny aktualnego stanu środowiska oraz przeanalizowano możliwości jego poprawy na terenie Powiatu Mrągowskiego z uwzględnieniem dziesięciu obszarów przyszłej interwencji:

- Ochrona klimatu i jakości powietrza
- Zagrożenia hałasem
- Pole elektromagnetyczne
- Gospodarowanie wodami
- Gospodarka wodno-ściekowa
- Zasoby geologiczne
- Gleby
- Gospodarka odpadami
- Zasoby przyrodnicze
- Zagrożenia poważnymi awariami.

Z dokumentu wynika, że obszar Powiatu Mrągowskiego ma bardzo duży potencjał turystyczny ze względu na swoje walory krajobrazowe, czyste środowisko, dostęp do dużych zbiorników wodnych (jezior) i szerokie możliwości rozwoju. Z położenia i walorów naturalnych obszaru powiatu wynikają szanse rozwoju dla:

- turystyki krajoznawczej;
- turystyki sportowej (rowerowej, kajakowej, żeglarskiej, konnej, wędkarstwo)
- turystyki wypoczynkowej;
- turystyki przyrodniczej (np. birdwatching)

- turystyki biznesowej (po wprowadzeniu odpowiednich inwestycji)
- agroturystyki.

Jednak niekontrolowany rozwój turystyczny, który na obszarze powiatu już jest dosyć intensywny, może doprowadzić do nieodwracalnej degradacji środowiska naturalnego, co automatycznie spowoduje spadek atrakcyjności turystycznej i zahamowanie wzrostu gospodarczego tego obszaru. Dlatego też uchwalenie projektu planu pozwala na dobrze zaplanowany rozwój gminy Mikołajki w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

STRATEGIA ROZWOJU WIELKICH JEZIOR MAZURSKICH DO ROKU 2020.

Strategia powstała w wyniku współpracy samorządów lokalnych skupionych wokół idei rozwoju i promocji Krainy Wielkich Jezior Mazurskich. W pracach nad Strategią brali udział pracownicy urzędów: Miasta Giżycko, Gminy Giżycko, Gminy Mikołajki, Gminy Miłki, Miasta Mrągowo, Gminy Mrągowo, Gminy Orzysz, Gminy Pisz, Gminy Pozezdrze, Gminy Ruciane-Nida, Gminy Ryn i Gminy Węgorzewo.

Strategia ma ułatwić samorządom lokalnym WJM przygotowanie i realizację wspólnych przedsięwzięć w oparciu o zasoby własne, jak i pojawiające się różnorodne możliwości wsparcia zewnętrznego do 2020 roku. Samorządy lokalne podejmujące współpracę w stworzeniu Strategii Rozwoju Wielkich Jezior Mazurskich (SR WJM) formułują następującą wizję rozwoju w najbliższych latach: *Wielkie Jeziora Mazurskie nowoczesnym i zintegrowanym obszarem ludzi przedsiębiorczych.*

Misją Strategii Rozwoju WJM jest ułatwienie podejmowania wspólnych przedsięwzięć w oparciu o zasoby własne, jak i pojawiające się różnorodne możliwości wsparcia zewnętrznego.

Cel główny określony jest następująco: *Wzrost konkurencyjności obszaru Wielkich Jezior Mazurskich w zakresie atrakcyjności turystycznej, warunków dla prowadzenia biznesu oraz wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i warunków życia.* Cel ten odnosi się do najważniejszych sił i wyzwań WJM, które można określić następująco:

- atrakcyjność turystyczna WJM jest z jednej strony wysoka, jednak podlega coraz większej presji ze strony innych konkurentów krajowych, a coraz częściej i zagranicznych. Dlatego utrzymanie wysokiej pozycji WJM wymaga ciągłych zabiegów inwestycyjnych i organizacyjnych. Nowe wyzwania narzucają konieczność balansu między turystyką masową a turystyką zindywidualizowaną, między wykorzystaniem nowoczesnej infrastruktury turystycznej a wysokiej jakości zasobami przyrodniczymi;
- klimat przedsiębiorczości – ta sfera wymaga wsparcia ze względu na najważniejszy element wpływający na rozwój każdego regionu, tj. przedsiębiorców. Obecnie aktywność władz publicznych wpisywana jest w schemat wpierania przedsiębiorczości i innowacyjności. Obejmuje on, oprócz władz publicznych, instytucje wspierania biznesu, naukę i organizacje pozarządowe. Współpraca tych podmiotów powinna służyć lepszemu wzajemnemu zrozumieniu, a w efekcie końcowym skutkować lepszymi warunkami dla biznesu i wyższą konkurencyjnością gospodarki opartej w dużej mierze na innowacjach oraz specjalizacjach województwa warmińsko-mazurskiego;
- jakość życia – to wyzwanie wymagać będzie największych starań ze strony gmin WJM. Siła przyciągania dużych aglomeracji i innych dynamicznych ośrodków rozwoju uwiadamia trudności nie tylko z zachęceniem do imigracji z innych części Polski, ale również z zatrzymaniem młodych mieszkańców WJM, by chcieli realizować swoje własne cele rozwojowe w rodzinnych stronach. Jednocześnie podkreślenia wymaga różnorodność definicji jakości życia z punktu widzenia każdego człowieka. Oprócz perspektywicznej pracy, poczucia bezpieczeństwa, ważne są również inne czynniki, które wpisują się w ideę zrównoważonego rozwoju. Wysokiej jakości środowisko przyrodnicze zachęca do pobytu turystów i tworzy zarazem wyjątkowe warunki bytowania mieszkańców regionu.
- środowisko przyrodnicze – w Strategii traktowane jest z jednej strony jako ważne otoczenie wszelkich aktywności człowieka, ważne zarówno dla przedsiębiorców, turystów, jak i mieszkańców. Środowisko przyrodnicze jest podstawą rozwoju

gmin, wymaga troski, ale również nowoczesnego podejścia pozwalającego zachować mądry balans między potrzebami rozwojowymi a ochroną przyrody.

Wzrost konkurencyjności obszaru WJM będzie odbywał się poprzez realizację czterech celów strategicznych. Ich wyróżnienie odpowiada filozofii podejścia do kwestii rozwiązywania problemów WJM.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące kierunki działań określone w Strategii Rozwoju Wielkich Jezior Mazurskich tj.:

Kierunek 2. Integracja społeczna i budowa zaufania – zgodnie z założeniami *wody powierzchniowe mogą być zasobem w większym stopniu wykorzystywanym do integracji społecznej mieszkańców. Jeziora mazurskie powinny stanowić miejsce, które będzie jednoczyło mieszkańców obszaru WJM, zarówno poprzez liczne imprezy kulturalne organizowane nad nimi, jak i wspólnie realizowane przez mieszkańców pomysły związane z tworzeniem i promocją oferty sportowo- rekreacyjno-kulturalnej.*

Kierunek 4. Regionalny produkt turystyczny Wielkich Jezior Mazurskich – zgodnie z założeniami *inwestycje w szlaki wodne, porty, zagospodarowanie brzegów jezior oraz inną infrastrukturę około wodną przyczynią się do dalszego rozwoju turystyki wodnej w obszarze WJM, która stanowi jeden z podstawowych potencjałów województwa wspierany przez regionalną inteligentną specjalizację.*

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY MIKOŁAJKI.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mikołajki, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ w § 7 pkt 7 ppkt 12 wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Jednocześnie wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 799).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2018 r. poz. 142 ze zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.).

- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o *odpadach* (Dz. U. z 2018 r. poz. 21).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121 ze zm.).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.).
- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 ze zm.).
- 9) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w *sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w *sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w *sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w *sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska* (Dz. U. 2014 poz. 1800).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,

- analizy dokumentacji fotograficznych.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Podczas kontroli notowano i nanoszona na mapę obserwowane gatunki zwierząt, były to głównie ptaki.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Ponadto zmiany jakości środowiska naturalnego oraz funkcjonowania obszarów chronionych wraz z ich

najbliższym sąsiedztwem są rejestrowane podczas monitoringu terenów sieci Natura 2000.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez burmistrza wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny położone w południowo-wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Mikołajskiego.

Od strony zachodniej granicę terenu stanowi jezioro Mikołajskie; od strony południowej i wschodniej granica terenu przebiega pomiędzy terenami rolniczej przestrzeni produkcyjnej; od strony północnej granica przebiega pomiędzy terenami zagospodarowanymi i zainwestowanymi miasta Mikołajki.

Obszar obejmuje tereny zainwestowane miasta Mikołajki oraz tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej – łąki i pastwiska oraz grunty orne. W granicach terenu występują skupiska zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu. Przez cały teren opracowania w kierunku północ-południe przebiega ulica miejska Michała Kajki łącząca miejscowość Mikołajki z miejscowością Stawek, stanowiąca podstawowy układ komunikacyjny.

W części północnej terenu opracowania linia brzegowa jeziora Mikołajskiego jest przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystemem wodnym i lądowym. Natomiast w części południowej linia brzegowa jeziora porośnięta jest miejscami zwartymi trzcinowiskami oraz zadrzewieniami nadwodnymi.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911).

Teren objęty opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526439 *Jezioro Mikołajskie i Beldany*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny.

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty

opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

W roku 2018 przeprowadzono wizje terenowe, prace inwentaryzacyjne i obserwacje polegające na wykonaniu rozpoznania terenu objętego projektem planu oraz terenów sąsiednich, w tym sporządzeniu dokumentacji fotograficznej środowiska przyrodniczego w kontekście składu florystycznego i faunistycznego. Monitoring flory polegał na wyznaczeniu reprezentacyjnych płatów (stanowisk) które poddano badaniom szczegółowym. W związku z położeniem analizowanego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz obszaru natura 2000 Puszcza Piska, studia terenowe w zakresie flory i fauny prowadzone były zarówno na obszarze objętym projektem planu, jak i na terenach przyległych.

Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym zróżnicowaniem pod względem stopnia naturalności. Na stosunkowo dużych powierzchniach występują półnaturalne zbiorowiska roślinności trawiastej (niskiej) porastające łąki i pastwiska oraz zbiorowiska upraw rolnych porastających grunty orne. Najbardziej przekształcona jest roślinność w pobliżu zabudowań oraz ciągów komunikacyjnych; dominuje tu roślinność antropogeniczna, synantropijna i ruderalna. Roślinność o półnaturalnym charakterze występuje na przydrożnych skarpach śródpolnych dróg i na miedzach. Miejscami występują skupiska zadrzewień i zakrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadjeziornych.

Podczas badań terenowych zinwentaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciora pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzazga średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), świerk

pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), wierzba pięciopręcikowa (*Salix pentandra*), drzewa owocowe.

Pomimo położenia części terenu objętego projektem planu w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska obszar nie wyróżnia się znacząco pod względem występującej fauny – wynika to przede wszystkim z znacznego zainwestowania i zabudowania terenu oraz użytkowania rolniczego terenów.

Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: bogatka (*Parus major*), łabędź niemy (*Cygnus olor*), mewa pospolita (*Larus canus*), mewa śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), rudzik (*Erithacus rubecula*), szpak (*Sturnus vulgaris*), sroka (*Pica pica*), kawka (*Corvus monedula*), wróbel (*Passer domesticus*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), wrona (*Corvus corone*), szczygieł (*Carduelis carduelis*), kos (*Turdus merula*), gil (*Pyrrhula pyrrhula*), jemioluszek (*Bombus garrulus*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych. Z innych zwierząt występujących w rejonie analizowanego terenu to jeże, ślimaki i owady.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* południowo-wschodnia część obszaru objętego projektem planu znajduje się w granicach obszaru natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera – gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

Badanie i ocena jakości powietrza jest realizowana przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska w oparciu o przepisy art. 85-95 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*. Powyższe przepisy wraz z rozporządzeniami Ministra Środowiska: z dnia 13 września 2012 r. w *sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1032) i z dnia 24 sierpnia 2012 r. w *sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) definiują system monitoringu powietrza, określają zakres i sposób badania jakości powietrza, określają minimalną liczbę stacji oraz metody i kryteria oceny.

Zanieczyszczenia wprowadzane do powietrza w granicach obszaru objętego projektem planu pochodzą z czterech podstawowych źródeł:

- punktowych – w znacznym stopniu decydują o ilości wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń, jednak ich uciążliwość w skali lokalnej może być mniejsza niż emisji powierzchniowej; emisja punktowa rozumiana jest jako energetyczne spalanie paliw przez podmioty gospodarcze oraz obiekty sfery publicznej.
- powierzchniowych – indywidualne ogrzewanie; emisja powierzchniowa wynika ze stosowania paliw stałych, szczególnie węgla kamiennego w domowych instalacjach grzewczych, w tym również spalania różnego rodzaju odpadów palnych, np. butelki i opakowania plastikowe, co powoduje uwalnianie szkodliwych gazów.

Podczas spalania śmieci emitowane są do atmosfery trujące gazy, jest to proceder szczególnie szkodliwy dla lokalnej społeczności.

- liniowych – ruch kołowy; emisja liniowa skoncentrowana jest wzdłuż głównego szlaku komunikacyjnego i charakteryzuje się dużą nierównomiernością w ciągu doby oraz pory roku. Substancje emitowane z silników pojazdów oddziałują na stan czystości szczególnie w najbliższym otoczeniu dróg, a ich wpływ maleje wraz z odległością.
- rolnictwo; emisja z rolnictwa związana jest głównie z pyleniem. Pył w rolnictwie powstaje na skutek prac polowych. Dodatkowymi źródłami zanieczyszczeń z rolnictwa są: nawożenie, wypalanie pól, transport plonów oraz hodowla zwierząt.

Zdjęcie. Tereny rolnicze w części południowej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zdewastowana zabudowa nad brzegiem jeziora Mikołajskiej w części południowej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna w części południowej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Tereny rolnicze w części centralno-wschodniej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa usługowa zlokalizowana w części północno-wschodniej terenu objętego opracowaniem.

Zdjęcie. Zabudowa miasta Mikolajki w części centralnej terenu objętego opracowaniem.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i nie pasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie zagospodarowywany i zabudowywany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Z punktu widzenia zarówno ochrony środowiska i przyrody jak i planowania przestrzennego rozwiązanie to jest bardzo niekorzystne. Bardzo trudne może być takie ukształtowanie przestrzeni, aby tworzyła harmonijną całość jednocześnie zachowując cenne komponenty środowiska.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W otoczeniu obszaru objętego projektem planu znajdują się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej (użytkowane i nieużytkowane rolniczo), zabudowa miasta Mikolajki, zabudowa miejscowości Stawek oraz jezioro Mikolajskie.

Z uwagi, że projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru są zgodne z obowiązującymi sposobami zagospodarowania oraz nawiązują do sposobu wykorzystywania terenów w sąsiedztwie, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie.

Projektowane sposoby zagospodarowania terenu nie wpłyną negatywnie na stan jakościowy wód jeziora Mikolajskiego. W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące

zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ścieków sanitarnych, chroniące wody zbiornika przed dopływem zanieczyszczeń.

Należy ponadto podkreślić, że ustalenia przedmiotowego projektu planu są bardziej korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska i przyrody, a także warunków życia ludzi niż ewentualne ustalenia określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŚNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* na terenie objętym projektem planu nie występują prawne formy ochrony przyrody tj.: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, zespoły przyrodniczo – krajobrazowe, użytki ekologiczne czy pomniki przyrody.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy o *ochronie przyrody* południowo-wschodnia część terenu objętego opracowaniem położona jest w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków (OSOP) Puszcza Piska obejmuje 172774 ha i jest siódmym co do wielkości obszarem sieci NATURA 2000 w Polsce. Obejmuje on największy na Mazurach kompleks leśny Puszczy Piskiej oraz powiązane z puszcza tereny nieleśne, w tym liczne jeziora. Północno-zachodni kraniec OSOP znajduje się w gminie Sorkwity, kraniec północno-wschodni w gminie Orzysz, południowo-zachodni w gminie Łyse, a południowo-wschodni w gminie Kolno. Z punktu widzenia geografii fizycznej OSOP obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, zachodnią i południową część Pojezierza Mrągowskiego, centralną część Równiny Mazurskiej oraz północne krańce Równiny Kurpiowskiej.

Według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 w *sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków*, przedmiotami ochrony w OSOP są „gatunki ptaków wymienione w Załączniku 2 do rozporządzenia, które spełniają kryteria określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000, oraz ich naturalne siedliska”.

Zgodnie z informacjami wymienionymi w Planie zadań ochronnych dla w/w obszaru przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są (o ile nie podano inaczej, szacunki przedstawione w nawiasach oparte są na danych z inwentaryzacji z 2012 r. oraz z raportu dla KE z 2012 r.):

- bąk *Botaurus stellaris* (1,1 - 1,9% populacji krajowej)
- bączek *Ixobrychus minutus* (1,4-2,1%)
- bocian czarny *Ciconia nigra* (0,8- 1,4% wg Atlasu, 0,7,-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-1,0% wg Raportu dla KE z 2012)
- trzmielozjad *Pernis apivorus* (1,4-3,3%)
- kania czarna *Milvus migrans* (1,2-4,4%)
- kania ruda *Milvus milvus* (0,7-1,5% wg Atlasu, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-1,0% wg Raportu dla KE z 2012)
- bielik *Haliaeetus albicilla* (1,9-2,8%)
- błotniak stawowy *Circus aeruginosus* (1,0-1,3%)
- orlik krzykliwy *Aquila pomarina* (2,4-3,9%)
- rybołów *Pandion haliaeetus* (12,9-21,7%)
- kropiatka *Porzana porzana* (1,1-2,4%)
- zielonka *Porzana parva* (3,9-8,3%)
- derkacz *Crex crex* (0,9-1,7% wg Atlasu, 1,3-2,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,7-1,4% wg Raportu dla KE z 2012)
- żuraw *Grus grus* (3,3-4,3%)
- puchacz *Bubo bubo* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. do niedawna 1,5-2,8%, wg inwentaryzacji z 2012 r. populacja w OSOP może być w zaniku).
- włośchatka *Aegolius funereus* (5,0-16,0%)

- lelek *Caprimulgus europaeus* (5,8-11,3%)
- zimorodek *Alcedo atthis* (0,5-1,6%)
- dzięcioł czarny *Dryocopus martius* (1,3-2,0%)
- lerkka *Lullula arborea* (1,0-2,0% wg Atlasu, 0,7-1,3% wg Raportu dla KE z 2008, 0,3-0,6% wg Raportu dla KE z 2012)
- jarzębatka *Sylvia nisora* (0,5-1,5% wg Atlasu, 0,5-1,5% wg Raportu dla KE z 2008, 0,4-0,8% wg Raportu dla KE z 2012))
- muchotłówka mała *Ficedula parva* (2,5-5,6%)
- cietrzew *Tetrao tetrix* (wg Atlasu i SDF w 2002 r. ok. 10% krajowej populacji, obecnie nie wiadomo – raporty dla KE podają stare dane)
- gągoł *Bucephala clangula* (10,0-16,7%)
- siniak *Columba oenas* (1,0-2,1%)
- perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* (3,6-7,3%)
- kormoran czarny *Phalacrocorax carbo* 2,7 – 3,5%)
- samotnik *Tringa ochropus* (1,0-4,0%)
- łabędź niemy *Cygnus olor* (1,7-2,5%)
- cyraneczka *Anas crecca* (1,5-2,7%)
- hełmiatka *Netta rufina* (10,0-26,7%)
- nurogęś *Mergus merganser* (4,0-5,6%)
- kobuz *Falco subbuteo* (0,8-1,7% wg Atlasu, Raportu dla KE z 2008 i Raportu dla KE z 2012)
- trzciniak *Acrocephalus arundinaceus* (1,2-3,5% wg Atlasu i Raportu dla KE z 2008, 0,8-1,9% wg Raportu dla KE z 2012)

Poza tym, w OSOP występują następujące gatunki ptaków wymienione w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, których populacje stanowią według obecnego stanu wiedzy, mniej niż 1% populacji krajowych:

- bocian biały *Ciconia ciconia* C
- błotniak łąkowy *Circus pygargus*
- jarząbek *Bonasa bonasia*
- rybitwa rzeczna *Sterna hirundo* C
- rybitwa czarna *Chlidonias niger* C
- sóweczka *Glaucidium passerinum*
- dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*
- dzięcioł średni *Dendrocopos medius* C
- dzięcioł białogrzbiety *Dendrocopos leucotos*
- świergotek polny *Anthus campestris*
- muchotłówka białoszyja *Ficedula albicollis*
- gąsiorek *Lanius collurio*
- ortolan *Emberiza hortulana*.

Ogromna większość OSOP to tereny, na których funkcje przyrodnicze albo dominują, albo są bardzo wyraźnie zaznaczone, w związku z czym łatwiej jest wskazać główne antropogeniczne bariery migracyjne niż wymienić wewnętrzne powiązania ekologiczne w OSOP. Tymi najważniejszymi barierami stworzonymi przez człowieka są drogi krajowe nr 58 i 59 oraz biegnące skrajami OSOP drogi krajowe nr 16 i 63, a także większe miejscowości – Ruciane-Nida, Piecki, Spychowo. Dotychczasowy negatywny wpływ tych barier na integralność OSOP jest niewielki.

Większość ptaków i ich siedlisk stanowiących przedmiot ochrony obszaru Puszcza Piska związana jest ze środowiskiem wodnym tj.: z jeziorami, stawami, mokradłami, trzcinowiskami, gdzie żerują, gniazdują i mają swoje miejsca lęgowe (Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, Bąk *Botaurus stellaris*, Bączek *Ixobrychus minutus*, Łabędź niemy *Cygnus olor*, Cyraneczka *Anas crecca*, Hełmiatka *Netta rufina*, Gągoł *Bucephala clangula*, Nurogęś *Mergus merganser*, Kropiatka *Porzana porzana*, Zielonka *Porzana parva*, Derkacz *Crex crex*, Żuraw *Grus grus*, Samotnik *Tringa ochropus*, Zimorodek *Alcedo atthis*, Trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, Kormoran *Phalacrocorax carbo*).

Znaczącą ilość stanowią również ptaki szponiaste gniazdujące zazwyczaj na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiące się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną (Trzmielojad *Pernis apivorus*, Kania czarna *Milvus migrant*, Kania ruda *Milvus milvus*, Bielik *Haliaeetus albicilla*, Błotniak stawowy *Circus*

aeruginosus, Orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, Rybołów *Pandion haliaetus*, Kobuz *Falco subbuteo*).

W granicach ostoi stwierdzono również występowanie gatunków ptaków związanych bezpośrednio z lasami (Siniak *Columba oenas*, Puchacz *Bubo bubo*, Włochatka *Aegolius funereus*, Lelek *Caprimulgus europaeus*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Lerka *Lullula arborea*, Muchotłówka mała *Ficedula parva*).

Wśród negatywnych zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar natura 2000 wymienione są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieżnictwo.

Wśród celów działań ochronnych dla obszaru wymieniono m.in.

- utrzymanie korzystnego stanu populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zabudowy brzegów jezior i niszczenia trzcinowisk,
- uzyskanie trendu wzrostowego populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym rębni zupełnych w podmokłych lasach,
- uzupełnienie stanu wiedzy o populacji i jej zagrożeniach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym degradacji siedlisk i odstrzałów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym eksploatacji drzewostanów nad wodami,
- uzupełnienie stanu wiedzy o obecności gatunku na rzekach OSOP,
- zahamowanie niekorzystnych trendów w populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym stopniowa przebudowa drzewostanów na siedliskach grądowych i ochrona żerowisk,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczniejsza ochrona miejsc gniazdowania, redukcja antropopresji nad wodami i ochrona urozmaiconego krajobrazu,
- ograniczenie zagrożeń, w tym niszczenia trzcinowisk i rozpraszania zabudowy,
- ochrona żerowisk i miejsc dogodnych do gniazdowania,
- ograniczenie zagrożeń, w tym przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy i intensyfikacji rolnictwa,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiany metod gospodarowania użytkami zielonymi oraz aktywne przeciwdziałanie degradacji użytków zielonych na glebach hydrogenicznych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiana metod użytkowania olsów i łęgów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym utrzymanie powierzchni starodrzewi oraz puli drzew dziuplastych, umierających i martwych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczna ochrona miejsc gniazdowania, utrzymanie ważnych dla gatunku starodrzewi iglastych i zapewnienie udziału świerka w drzewostanach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie rębni zupełnych jako ważnych elementów gospodarki na siedliskach borowych i powstrzymanie rozpraszania zabudowy w sąsiedztwie borów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie urozmaiconego krajobrazu rolniczego i ochrona stosunków wodnych na użytkach zielonych,
- podjęcie próby odtworzenia populacji cietrzewia.

Do działań związanych z ochroną czynną obszaru należą:

1. Opracowanie programu służącego ochronie miejsc ważnych dla populacji ptaków będących przedmiotami ochrony poprzez odpowiednie zarządzanie ruchem turystycznym.
2. Poprawa infrastruktury służącej zarządzaniu ruchem turystycznym.
3. Utrzymanie stref ciszy na jeziorach.
4. Kampania uświadamiająca na rzecz ochrony trzcinowisk.
5. Działania porządkowe na rzecz ochrony trzcinowisk i zachowania ciszy.
6. Inwentaryzacja i likwidacja nielegalnych pomostów.
7. Budowa infrastruktury do odbioru ścieków z jachtów.

8. Opracowanie programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośl i Zimna, rzeki Rybnica.
9. Realizacja programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośl i Zimna, rzeki Rybnica.
10. Powstrzymanie sukcesji na śródleśnych łąkach.
11. Ograniczanie ekspansji trzciny i pałki wodnej na siedliskach kropliatki.
12. Nowe linie elektroenergetyczne bezpieczne dla ptaków.
13. Opracowanie planu przebudowy niebezpiecznych linii napowietrznych SN.
14. Przebudowa niebezpiecznych linii napowietrznych SN.
15. Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy.
16. Program restytucji cietrzewia.
17. Zarządzanie populacją kormorana.
18. Upowszechnienie wiedzy o obowiązujących zasadach gospodarki rolnej.

Teren objęty opracowaniem położony jest bezpośrednio przy jeziorze Mikołajskim. Powołując się na informacje pochodzące z zasobów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie najważniejszymi źródłami powodującymi zanieczyszczenie wód są:

- ścieki komunalne (z gospodarstw domowych) nieoczyszczone,
- zanieczyszczenia spływające wraz z opadami atmosferycznymi z terenów zurbanizowanych i rolnych,
- zanieczyszczenia wsiąkające do gruntu i wód gruntowych (niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin, sztucznych nawozów mineralnych i gnojowicy),
- niedostateczna ilość i skuteczność oczyszczania ścieków,
- brak systemów kanalizacyjnych i nieszczelności zbiorników ściekowych,
- zanieczyszczenia komunikacyjne splukiwane z powierzchni dróg przez opady atmosferyczne.

Aby przeciwdziałać zanieczyszczeniu wód jeziora Mikołajskiego w projekcie planu wpisano ustalenia, że odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie następowało do sieci kanalizacji sanitarnej. W odniesieniu do wód opadowych i roztopowych w projekcie planu wskazano, że te pochodzące z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego oraz ochrony środowiska, natomiast te pochodzące z dachów należy odprowadzać do sieci kanalizacji deszczowej lub zagospodarowywać w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich.

Zapisy projektu planu dotyczące zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko eliminują możliwość powstania zagrożeń związanych z realizacją planowanej zabudowy. Projekt planu określa zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej: systemu zaopatrzenia w wodę, systemu odprowadzania ścieków sanitarnych, systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych, systemu gazowniczego, systemu ciepłowniczego, systemu elektroenergetycznego, systemu telekomunikacyjnego oraz sposób usuwania opadów stałych.

W celu ochrony środowiska przyrodniczego w projekcie planu wprowadzono m.in. następujące zalecenia dotyczące:

- minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,
- nieprzekraczalnej linii zabudowy,
- minimalnej powierzchni działki,
- wskaźnika intensywności zabudowy,
- wskaźnika udziału powierzchni zabudowy do powierzchni działki,
- maksymalnej wysokości zabudowy,
- zakazu grodzenia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora,
- zakazu zabudowy w granicach terenów rolniczych (z wyjątkiem sieci i urządzeń infrastruktury technicznej).

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety:

- wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach,
- wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów,
- wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić:

- Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć.
- Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi.
- Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.
- Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym

dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w *Polityce Ekologicznej Państwa* jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.:

- w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się;
- w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach;

Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych.

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju

istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- niepogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Zgodnie z zapisami ustawy *prawo wodne*, *Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że:

- budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków,
- w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne,
- wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie prowadzone poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, co jest zgodne z założeniami *Krajowego programu* (...). W odniesieniu do wód opadowych i roztopowych w projekcie planu wskazano, że te pochodzące z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych należy odprowadzać zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, natomiast te pochodzące z powierzchni dachów należy odprowadzać do kanalizacji deszczowej lub zagospodarować w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

W obszarze *Poprawa stanu środowiska* (rozdział II.6.4.) strategia zauważa, że: czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie

w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju.

Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja).

Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK), który zakłada wyposażenie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK.

Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów „u źródła” oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu.

W obszarze Adaptacja do zmian klimatu (rozdział II.6.5.) strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację skutków klęsk żywiołowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”.

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”.

Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych:

- I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.
- II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej.
- III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej.
- IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziałującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz

- administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.
- V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.
 - VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej.
 - VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej.
 - VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Strategia *Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko (BEiŚ)* – perspektywa do 2020 r. obejmuje dwa niezwykle istotne obszary: energetykę i środowisko, wskazując m.in. kluczowe reformy i niezbędne działania, które powinny zostać podjęte w perspektywie do 2020 r. Kwestią zasadniczą dla jakości życia ludzi i funkcjonowania gospodarki są stabilne, niczym niezakłócone dostawy energii. Wykorzystanie zasobów energetycznych nie pozostaje jednak obojętne dla środowiska, zatem prowadzenie skoordynowanych działań w obszarze energetyki i środowiska jest nie tylko wskazane, ale i konieczne. Opisana w dokumencie strategia tworzy rodzaj pomostu między środowiskiem i energetyką, stanowiąc jednocześnie impuls do bardziej efektywnego i racjonalnego prowadzenia polityki w obu obszarach, tak aby wykorzystać efekt synergii i zapewnić spójność podejmowanych działań. Celem strategii jest ułatwianie „zielonego” (sprzyjającego środowisku) wzrostu gospodarczego w Polsce przez zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dostępu do nowoczesnych, innowacyjnych technologii, a także wyeliminowanie barier administracyjnych utrudniających „zielony” wzrost.

Strategia BEiŚ jest jedną z 9 zintegrowanych strategii rozwoju. Z jednej strony uszczegóławia zapisy średniookresowej strategii rozwoju kraju (Strategia Rozwoju Kraju 2020) w dziedzinie energetyki i środowiska, z drugiej zaś stanowi ogólną wytyczną dla Polityki energetycznej Polski i innych programów rozwoju, które staną się elementami systemu realizacji BEiŚ. Ponadto, w związku z obecnością Polski w Unii Europejskiej, BEiŚ koresponduje z celami rozwojowymi określonymi na poziomie wspólnotowym, ujętymi przede wszystkim w dokumencie Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu (wpisując się także w jej kluczowe inicjatywy przewodnie) oraz celami pakietu klimatyczno-energetycznego. BEiŚ stanowi zatem ramy strategiczne dla dalszych prac programowych i wdrożeniowych, dotyczących w szczególności zagadnień adaptacji do zmian klimatu, ochrony zasobów naturalnych i środowiska przyrodniczego, jak również bezpieczeństwa i efektywności energetycznej; została także poddana strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Strategia BEiŚ służy również określeniu celów i kierunków działań nowej perspektywy finansowej 2014–2020.

Jednym z kluczowych narzędzi w prowadzeniu skutecznej polityki ekologicznej jest sprawny system planowania przestrzennego. Brak sprawnego systemu planowania przestrzennego oraz ekspansja inwestycyjna może spowodować trudności w zarządzaniu przestrzenią oraz doprowadzić do degradacji cennych zasobów przyrodniczych i kulturowych kraju. Nierównomierne pokrycie planistyczne kraju oraz praktyka wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwia m.in. realizację uciążliwych inwestycji blisko obszarów mieszkalnych, na obszarach chronionych bądź narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Zagospodarowanie obszarów zalewowych powinno być adekwatne do możliwości i potrzeb zarządzania ryzykiem powodziowym, w sposób umożliwiający przejście wód powodziowych. W przypadku miast ułatwi to rozwój ich szans cywilizacyjnych związanych z realizacją tzw. waterfrontów i powstanie nowoczesnej urbanistyki, dysponującej innowacyjnymi możliwościami realizacji zabezpieczeń powodziowych opartych na doświadczeniach europejskich. System planowania przestrzennego w kraju powinien w większym stopniu opierać się na właściwym rozpoznaniu zasobów naturalnych kraju, jego potrzeb rozwojowych i

priorytetów ochrony środowiska. Dodatkowym czynnikiem, który powinien być brany pod uwagę, jest adaptacja do zmian klimatu.

W dziedzinie ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zrównoważone, oszczędne i racjonalne gospodarowanie jego zasobami naturalnymi, którego celem będzie zapewnienie dostępu do tych zasobów następnym pokoleniom.

Zapisy przedmiotowego projektu planu wpisują się w cele szczegółowe i kierunki interwencji Strategii BEiŚ tj.:

Cel 1. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska.

Kierunek. Gospodarowanie wodami dla ochrony przed powodzią, suszą i deficytem wody.

Kierunek. Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej.

Kierunek. Uporządkowanie zarządzania przestrzenią.

Cel 2. Zapewnienie gospodarcze krajowej bezpiecznego i konkurencyjnego zaopatrzenia w energię.

Kierunek. Lepsze wykorzystanie krajowych zasobów energii.

Kierunek. Poprawa efektywności energetycznej.

Kierunek. Wzrost znaczenia rozproszonych odnawialnych źródeł energii.

Kierunek. Rozwój energetyki na obszarach podmiejskich i wiejskich.

Cel 3. Poprawa stanu środowiska.

Kierunek. Zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki.

Kierunek. Racjonalne gospodarowanie odpadami, w tym wykorzystanie ich na cele energetyczne.

Kierunek. Ochrona powietrza, w tym ograniczenie oddziaływania energetyki.

Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (KPOP) jest średniookresowym dokumentem planistycznym, który stanowi element spójnego systemu zarządzania ze średniookresową Strategią „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r.” przyjętą uchwałą Nr 58 Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 469). *Krajowy Program Ochrony Powietrza* to dokument strategiczny wyznaczający cele i kierunki działań, jakie powinny zostać uwzględnione w szczególności na szczeblu lokalnym oraz w programach ochrony powietrza. Przyjęty 3 września 2015 r. KPOP ma na celu poprawę jakości życia mieszkańców, ochronę ich zdrowia i warunków życia, z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska. Jego realizacja ma pozwolić na osiągnięcie w możliwie krótkim czasie dopuszczalnych poziomów pyłu zawieszonego i innych szkodliwych substancji w powietrzu, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, a w perspektywie do 2030 r. – poziomów wskazywanych przez Światową Organizację Zdrowia.

Dla osiągnięcia zamierzonych celów i efektywnej realizacji działań proponowanych do podjęcia na poziomie wojewódzkim i lokalnym niezbędne jest:

- podniesienie rangi zagadnienia jakości powietrza poprzez skonsolidowanie działań na szczeblu krajowym oraz powołanie szerokiego Partnerstwa na rzecz poprawy jakości powietrza,
- stworzenie ram prawnych sprzyjających realizacji efektywnych działań mających na celu poprawę jakości powietrza,
- włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi,
- rozwój i rozpowszechnienie technologii sprzyjających poprawie jakości powietrza,
- rozwój mechanizmów kontrolowania źródeł niskiej emisji sprzyjających poprawie jakości powietrza,
- upowszechnienie mechanizmów finansowych sprzyjających poprawie jakości powietrza.

Kluczowe jest zatem podjęcie spójnych działań o charakterze strategicznym, legislacyjnym, informacyjnym, technicznym, kontrolnym oraz finansowym na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym. Jedynym z działań jest Włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez zwiększenie świadomości społecznej oraz tworzenie trwałych platform dialogu z organizacjami społecznymi. Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego wpisuje się w w/w działanie, ponieważ pozwoli na kształtowanie właściwych zachowań społecznych oraz włączenie społeczeństwa w działania na rzecz poprawy jakości powietrza – w projekcie planu

ustalono, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych.

Głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. W dokumencie wskazano priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach, takich jak.: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyki, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania te, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, mają być dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz rozwój technologii. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu (dostęp do wody dobrej jakości, poprawa i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych), dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu (wdrożenie niskoemisyjnych źródeł ciepła), dostosowanie do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi:

- 1) ZPO;
- 2) zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.;
- 3) dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów;
- 4) osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych;

Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę także interes społeczności lokalnych, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów części miasta Mikołajki na wschód od jeziora Mikołajskiego uwzględnia cele ochrony środowiska przedstawione w powyższych dokumentach o charakterze strategicznym.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN.01-MN.22). Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW.01-MW.03). Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MU.01-MU.45). Tereny sportu i rekreacji (US.01- US.06). Tereny zabudowy usługowej (U.01-U.06). Tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwie rolnym (RM.01, RM.02). Tereny urządzeń infrastruktury technicznej (K.01).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	-	-	+
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	-	-	+
Flora	-	-	-	+
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	+	-
Krajobraz	-	-	-	+
Klimat	-	-	-	+

Zasoby naturalne	-	-	-	+
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Na obszarze objętym projektem planu wprowadzono zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego; dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska. Z uwagi na położenie części terenu objętego projektem planu w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska należy zauważyć, że każde planowane przedsięwzięcie i działanie, jeśli może znacząco oddziaływać na ten obszar powinno podlegać ocenie oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. Jeżeli organ, o którym mowa w ust. 1, uzna, że przedsięwzięcie, inne niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, wydaje postanowienie w sprawie nałożenia obowiązku przedłożenia właściwemu miejscowo regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska: wniosku o wydanie decyzji lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 1; karty informacyjnej przedsięwzięcia (...) (art. 96 ust. 3 w/w ustawy). Tym samym nie ma obaw, że zostaną wprowadzone przedsięwzięcia stwarzające zagrożenie dla środowiska naturalnego.

Projektowane sposoby zagospodarowania wiążą się miejscami z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej, jednak na obecnym etapie sporządzania prognozy nie ma możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko. Będzie to uzależnione od wyboru konkretnych rozwiązań na etapie sporządzania dokumentacji projektowej. Postępowanie z warstwą rodzajną gleb regulują przepisy szczegółowe (ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych) zobowiązujące inwestora do zachowania warstwy i użycia jej w rekultywacji terenu. Wykonanie zapisów obowiązującego prawa winno być w tym zakresie egzekwowane w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na podstawie opisywanego projektu zmiany planu. Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb.

Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty budynków, uzbrojeniem terenu oraz budową dojazdów i ewentualnymi niewielkimi niwelacjami terenu, ale bez naruszania głębokich warstw podłoża. Są to oddziaływania krótkotrwałe i ustępują zazwyczaj po jej zakończeniu. Nowe inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem arealu terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych,

wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięźszości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

W trakcie prac budowlanych może nastąpić okresowo i krótkotrwale zmiana odczynu środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Nieprawidłowo składowane odpady mogą zagrażać wodom powierzchniowym, podziemnym i glebie poprzez powstające odcieki, a powietrzu w wyniku wydzielających się gazów oraz emitowanych do atmosfery frakcji pyłących. Zapobieganiu zanieczyszczenia podłoża odpadami stałymi lub ciekłymi służą określone odrębnymi przepisami wymagania dotyczące postępowania z odpadami i ściekami oraz warunki techniczne realizacji obiektów.

W fazie budowy projektowane inwestycje będą oddziaływać na środowisko stosunkowo krótko (w granicach kilku miesięcy, przy właściwej organizacji pracy i bez nieprzewidzianych utrudnień spowodowanych różnymi znaleziskami w gruncie). Uciążliwości będą występowały przy wykonywaniu robót ziemnych, takich jak: zbieranie humusu, wykopy pod fundamenty, wykopy pod sieci. Roboty te są wykonywane z reguły przy użyciu ciężkiego sprzętu takiego jak spychacz, koparka, ciężkie wywrotki, a więc maszyny o dużej mocy i dużym zużyciu paliwa, emitujące do otoczenia znaczne ilości spalin. Natężenia emisji spalin nie ma charakteru ciągłego. W czasie prac budowlanych może dojść do pylenia w związku z używaniem pylistych materiałów budowlanych. Stosunkowo krótki okres budowy i okresowość występowania emisji nie powinny spowodować długotrwałych oddziaływań na otaczające środowisko.

W granicach obszaru objętego projektem planu na rysunku wyznaczono obszar predysponowany do występowania ruchów masowych. Spadki terenowe na analizowanym obszarze nie stanowią przeciwwskazań do lokalizacji zabudowy; skarpy o znacznych spadach występują jedynie miejscami wzdłuż linii brzegowej jeziora Mikołajskiego, która i tak w przewadze jest zabudowana. W dobie obowiązujących przepisów prawa i stosowanych obecnie technologii budowlanych nie ma obawy o uruchomienie procesów osuwiskowych na omawianym terenie. Zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* art. 5 ust. 1 „Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno – budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:

- 1) Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5;
- 2) Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”.

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, iż już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34) „... badania geologiczno-inżynierskie oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych” i „informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu budowlanego, uwzględnianej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy „Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)”. Projektant i kierownik budowy są osobami kompetentnymi do określenia ryzyka wystąpienia procesów osuwiskowych na

podstawie opracowanych do projektu budowlanego badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego na terenie budowy, a tym samym są zobowiązani w/w przepisami prawa do dołożenie wszelkich starań aby nie doszło do procesów osuwiskowych.

Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wyżej wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w *sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 1998 r. Nr 126 poz. 839).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności prawa wodnego oraz ochrony środowiska, a z powierzchni dachów do kanalizacji deszczowej lub w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły i powolnie infiltrowały do gruntu. Podziemna infiltracja powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchnia na infiltrację powierzchniową lub jeżeli nie ma na nią warunków. Infiltracja powierzchniowa spływów z opadów atmosferycznych odbywać się może poprzez:

- trawniki, kwietniki, tereny zielone z krzewami i drzewami, tereny ogrodów przydomowych,
- chodniki ułożone z płyt lub kostek profilowanych na podsypce żwirowo - piaskowej, w taki sposób, aby powstały między nimi szczeliny,
- ciągi pieszo-jezdne, ułożone jak wyżej,
- parkingi i place wykonane z płyt lub kostek profilowanych jw. drogi.

W ten sposób uniknie się impregnacji powierzchni uniemożliwiającej wsiąkanie w podłoże wody opadowej, która odprowadzana jest systemami kanalizacji.

Obszary na terenach zurbanizowanych, z których wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu ze względu na małe ich zanieczyszczeń to:

- 1) Osiedla mieszkaniowe /całość osiedla/,
- 2) Zespoły mieszkaniowe /j.w./

- 3) Zespoły usługowe /j.w./
- 4) Pojedyncze obiekty mieszkaniowe lub usługowe
- 5) Obiekty przemysłowe nieuciążliwe dla środowiska.

Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Rozróżnia się dwa podstawowe systemy wprowadzania deszczu do gruntu:

- powierzchniowy – jest to wprowadzanie spływów z opadów poprzez powierzchnie zielone oraz nieszczelne powierzchnie utwardzone,
- podziemny – jest to system podziemnego rozprowadzenia i wprowadzenia do gruntu spływów opadowych łącznie z ich retencją.

Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Do gruntów wodoprzepuszczalnych umożliwiającą infiltrację zalicza się pospółki, żwiry i piaski. Zapewniają one dobry przepływ wody dzięki znacznej porowatości – pory między ziarnami są na tyle duże, że woda łatwo się przesącza. Grunty tzw. nieprzepuszczalne, tj. gliny i iły, nie stanowią przeszkody we wprowadzaniu do nich opadów – muszą natomiast być zastosowane odpowiednio duże, podziemne lub powierzchniowe magazyny na odpływy deszczu które pozwoliłyby na powolne, stopniowe wchłonięcie wody przez grunt. Doprowadzenie wód opadowych do miejsca przesiekania lub magazynowania powinno być wykonane w miarę możliwości po powierzchni terenu, bez stosowania kanałów. Natomiast nie zawsze wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu przy płytkich wodach gruntowych tam, gdzie wysokie zwierciadło wód gruntowych może mieć niekorzystny wpływ na zabudowę.

Przyrost ilość wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych. Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych. Wprowadzony w projekcie planu zapis w zakresie zaopatrzenia w ciepło pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się

mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (tj. Dz. U. 2014 poz. 112), dlatego też w projekcie planu uwzględniono przepisy rozporządzenia poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w ustaleniach szczegółowych dla terenów elementarnych.

W przypadku konieczności usunięcia drzew lub krzewów z terenu nieruchomości zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* zezwolenie takie wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do:

- 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²;
- 2) krzewów na terenach pokrytych roślinnością pełniącą funkcje ozdobne, urządzonej pod względem rozmieszczenia i doboru gatunków posadzonych roślin, z wyłączeniem krzewów w pasie drogowym drogi publicznej, oraz na terenach zieleni;
- 3) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew;
3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej;
3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego;
- 4) drzew lub krzewów na plantacjach lub w lasach w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach;
- 5) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni;
- 6) drzew lub krzewów usuwanych w związku z funkcjonowaniem ogrodów botanicznych lub zoologicznych;
- 7) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu z obszarów położonych między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, z wału przeciwpowodziowego i terenu w odległości mniejszej niż 3 m od stopy wału;
- 8) drzew lub krzewów, które utrudniają widoczność sygnalizatorów i pociągów, a także utrudniają eksploatację urządzeń kolejowych albo powodują tworzenie na torowiskach zasp śnieżnych, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu;
- 9) drzew lub krzewów stanowiących przeszkody lotnicze, usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu;
- 10) drzew lub krzewów usuwanych na podstawie decyzji właściwego organu ze względu na potrzeby związane z utrzymaniem urządzeń melioracji wodnych szczegółowych;

- 11) drzew lub krzewów usuwanych z obszaru parku narodowego lub rezerwatu przyrody nieobjętego ochroną krajobrazową;
- 12) drzew lub krzewów usuwanych w ramach zadań wynikających z planu ochrony lub zadań ochronnych parku narodowego lub rezerwatu przyrody, planu ochrony parku krajobrazowego, albo planu zadań ochronnych lub planu ochrony dla obszaru Natura 2000;
- 13) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia;
- 14) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez:
 - a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu,
 - b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot;
- 15) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a ustawy o *ochronie przyrody*, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.

Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy również nadmienić, że zgodnie z art. 83a ust. 2a ustawy o *ochronie przyrody* usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, możliwe jest po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Zezwolenie drzewa lub krzewu z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę (art. 90 ustawy o *ochronie przyrody*), z wyjątkiem nieruchomości będących w użytkowaniu wieczystym innego podmiotu.

Z uwagi na występowanie w granicach obszaru zadrzewień i zakrzewień stanowiących potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o *ochronie przyrody* oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56

ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu na tereny natura 2000 Puszcza Piska. Głównym zagrożeniem dla środowiska przyrodniczego na obszarze Natura 2000 Puszcza Piska są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieżnictwo. Przytoczone powyżej zagrożenia są niezależne od realizacji zapisów projektu planu, ponieważ odwołują się do działań wykonywanych niezależnie od ustaleń projektu planu. Na skutek realizacji zapisów projektu planu nie przewiduje się znaczącego zmniejszenia obszaru siedlisk przyrodniczych związanych z gatunkami ptaków stanowiących przedmiot ochrony obszaru natura 2000 Puszcza Piska.

Tereny rolnicze (R.01). Tereny zieleni urządzonej (ZP.01-ZP.04).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-
Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	+	-	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	+	-	-	-

Realizacja analizowanych sposobów zagospodarowania przyczyni się do zachowania w istniejącym stanie lub poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcję filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz. Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się

zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górną. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zadrzewionego, w związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarcu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza, co zapobiega wtórnemu pyleniu z podłoża.

Rola mikroklimatyczna zadrzewień i zakrzewień przejawia się w ich korzystnym oddziaływaniu. Hamują one prędkość wiatru średnio o 15%-26%, maksymalnie 50%-70%. Ograniczają straty wody wskutek parowania z gleby średnio o 25%, co wpływa na łagodzenie wysychania gleby latem, a zimą jej przemarzania. Zwiększają wilgotność powietrza w warstwie przygrunтовой, czyli zwiększają kondensację pary wodnej w roślinach i na ich powierzchni oraz w glebie, także dzięki większej ilości opadów poziomych. Dodatkowo ograniczają erozję wietrzną, parowanie i odpływ wody w czasie suszy latem, erozję wodną czyli spływ powierzchniowy wody na korzyść podziemnego, co jest szczególnie ważne w terenie pofałdowanym. Zwalniają tempo topnienia śniegu wiosną o około 5%. Przyczyniają się do zmniejszenia dobowych amplitud temperatury powietrza, w tym częstości występowania przymrozków wiosną i podwyższenia temperatury gleby do głębokości 20 cm średnio o 0,2°C. Ograniczają przemieszczanie się z jednych pól na inne niepożądanych związków chemicznych będących następstwem stosowania nawozów mineralnych oraz pestycydów.

Tereny zieleni wpływają na tłumienie hałasu na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytlumienie hałasu zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie wód opadowych i roztopowych oraz wpłyną pozytywnie na ich jakość. Drzewa i krzewy powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Zachowanie w projekcie planu terenów zieleni oraz terenów rolnych pozwoli na zachowanie ciągłości przestrzennej terenów umożliwiając migrację zwierzętom, a tym samym wymianę puli genowej pomiędzy populacjami. Zachowane tereny zieleni będą pełniły funkcję buforów minimalizujących oddziaływanie czynników pochodzenia antropogenicznego na zespoły flory i fauny. Wyznaczone tereny zieleni stanowią ważny element podwyższający walory estetyczne terenów zainwestowanych.

Z uwagi na położenie obszaru projektu planu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych. Płazy spełniają bardzo ważną rolę w środowisku przyrodniczym. Odżywiają się głównie zwierzętami bezkręgowymi, w tym uciążliwymi dla człowieka (komary, meszki, ślimaki nagle), stanowią jeden z istotniejszych czynników utrzymujących równowagę ekologiczną wśród tej grupy zwierząt. Są źródłem wysokiej jakości białka zwierzęcego dla wielu gatunków zwierząt, takich, jak zaskroniec, czapla, bocian, tchórz, borsuk, wydra. Płazy są również dobrymi wskaźnikami stanu środowiska – bioindykatorami, ich populacje silnie reagują na zanieczyszczenie gleby i wody metalami ciężkimi, pestycydami, węglowodorami itp. Najskuteczniejszą metodą czynnej ochrony płazów jest ochrona miejsc rozrodu płazów, czyli zbiorników wodnych.

Tereny drogi publicznej (KD.01, KD.10). Tereny dróg wewnętrznych (KDW.01-KDW.18). Tereny ciągu pieszo-rowerowego (KPR.01, KPR.02). Tereny ciągów pieszo-jezdnych (KPJ.01-KPJ.06). Tereny parkingów (KP.01, KP.02).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	-	-	+
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	-	+	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	-	+	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Projekt planu przewiduje lokalizację ciągów komunikacyjnych w przewadze zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowania, jednakże miejscami ciągi komunikacyjne zlokalizowane są w miejscach obecnie niezagospodarowanych i nieurządzonych (obecnie użytkowanych rolniczo). Należy pamiętać, że jeżeli przy budowie, przebudowie lub modernizacji dróg konieczne okaże się usunięcie drzewa, zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* usunięcie drzewa w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Oprócz aspektów pozytywnych inwestycje drogowe mogą powodować wiele negatywnych oddziaływań na bezpośrednie otoczenie dróg, tj. na środowisko przyrodnicze, kulturowe, warunki życia ludzi.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich odprowadzanie z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego oraz ochrony środowiska. Inwestycje drogowe nie generują zapotrzebowania na wodę i nie generują innych ścieków, niż wody opadowe i roztopowe. Droga pokryta nawierzchnią szerszą (np.: asfalt) powoduje, że odpływ powierzchniowy wód jest bardzo duży, natomiast utrudnione jest wsiąkanie wody do gruntu.

W sezonie zimowym wody pochodzące z dróg mogą być zanieczyszczone środkami stosowanymi do utrzymania ich właściwego stanu. Należy pamiętać, że na drogach publicznych oraz ulicach i placach środki chemiczne powinny być stosowane w sposób najmniej szkodzący terenowi zieleni oraz zadrzewieniom. Rodzaje środków jakie mogą

być używane w w/w miejscach oraz warunki ich stosowania zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rodzajów i warunków stosowania środków, jakie mogą być używane na drogach publicznych oraz ulicach i placach (Dz. U. z 2005 r. Nr 230 poz. 1960).

Użytkowanie dróg stwarza również potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych poprzez możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi, jednak realne zagrożenie należy ocenić jako niewielkie. Przy budowie i remoncie dróg ważne jest wykonanie właściwego odwodnienia i budowa kanalizacji deszczowej, które spowodują wzrost ilości ścieków deszczowych, jak i odprowadzanych z nimi ładunków zanieczyszczeń. Zanieczyszczenia te nie będą stanowiły bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, ponieważ będą transportowane w szczelnych przewodach kanalizacyjnych, a następnie zostaną poddane procesowi oczyszczania. Oczyszczone już ścieki nie będą stanowiły zagrożenia dla stanu czystości odbiornika.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie rozwiązań komunikacyjnych na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi, zasoby naturalne i klimat.

Działania z zakresu analizowanego sposobu zagospodarowania nie będą miały znacząco negatywnego wpływu na tereny obszaru Natura 2000 Puszcza Piska.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć będą miały charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	- Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	- Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z codziennym pobytem ludzi. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości odprowadzanych wód opadowych i roztopowych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi. - Wykorzystanie wód jeziora w celach rekreacyjnych.
Pośrednie	Występują lub brak znaczących oddziaływań.	- Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Wzrost ilości odprowadzanych wód opadowych i roztopowych.
Wtórne	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	- Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi.
Krótkoterminowe	- Hałas związanego z pracami budowlanymi. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. - Wytwarzanie odpadów budowlanych.	Brak znaczących oddziaływań.
Długoterminowe	Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.	- Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Zmiany fizykochemiczne gleb. - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości odprowadzanych wód opadowych i roztopowych.

		– Wzrost ilości poboru wody. – Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. – Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. – Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Stale	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.	– Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. – Uszczelnienie powierzchni ziemi. – Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi. – Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. – Wzrost ilości odprowadzanych wód opadowych i roztopowych. – Wzrost ilości poboru wody. – Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. – Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. – Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Chwilowe	– Powstanie odpadów budowlanych. – Zwiększony ruch pojazdów. – Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów.	– Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego. – Hałas związany z pobytem ludzi. – Wykorzystanie wód jeziora w celach rekreacyjnych.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne.	▪ Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, długotrwałe, pozytywne.
Fauna	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, negatywne.	▪ Stałe, sezonowe, negatywne, pozytywne.
Flora	▪ Negatywne, miejscami nieodwracalne.	▪ Pozytywne, stałe.
Powierzchnia ziemi i warunki gruntowo – wodne	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i odwracalne.	▪ Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, odwracalne, mało znaczące.
Wody	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące.	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, pozytywne.
Powietrze	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	▪ Mało znaczące, czasowe, okresowe.
Hałas i wibracje	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne.	▪ Okresowe, czasowe.
Zabytki i dobra kultury	▪ Brak oddziaływań.	▪ Pozytywne.
Krajobraz	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, odwracalne, krótkookresowe.	▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy

ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Dokument poddany analizie z nakazu ustawodawcy zawiera zapisy dotyczące ochrony środowiska i przyrody. Z uwagi na powyższe w projekcie planu jest zawarte wiele ustaleń, których celem jest nie tylko zrównoważony rozwój z poszanowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych miasta Mikołajki, ale i dążenie do poprawy stanu środowiska.

Pomimo wysokiej aktywności biologicznej części obszaru opracowania zmiany w przestrzeni będą zachodzić niezależnie od sporządzanego dokumentu projektu planu na skutek intensywnego rozwoju i rozbudowy miasta Mikołajki.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar natura 2000 Puszcza Piska.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem zagospodarowania terenów oraz kierunkami wyznaczonymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki.

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z przeprowadzonych badań oraz uwarunkowań przyrodniczych.:

- Sugeruje się zachować istniejący zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu ze względu na znaczące funkcje ekologiczne oraz przyrodnicze.
- Z uwagi na występowanie zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych w graniach obszaru objętego opracowaniem sugeruje się wprowadzić zapisy o nakazie ich ochrony.
- Ze względów estetycznych, a także ochronę walorów krajobrazowych sugeruje się wprowadzić zapis w ustaleniach projektu planu mówiący o zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie grodzenia terenów położonych wzdłuż brzegów jeziora Mikołajskiego w odległości mniejszej niż 1,5 m.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących miejsca bytowania ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.

Po uwzględnieniu powyższych sugestii oraz właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na obszar Natura 2000 Puszcza Piska oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) burmistrz po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXVI/82/2017 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28 czerwca 2017 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miasta Mikołajki, obręb Mikołajki, gmina Mikołajki.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie Wydział Spraw Terenowych II w Ełku – znak WSTŁ.411.35.2017.AMK z dnia 22 sierpnia 2017 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie – znak ZNS.4082.18.2017 z dnia 23 sierpnia 2017 r.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Burmistrz Miasta, jako organ sporządzający projekt planu zważył interes publiczny i interes prywatny, w tym zgłaszane w postaci wniosków, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. W ustaleniach planu wzięto pod uwagę potrzeby interesu publicznego, w tym w zakresie infrastruktury technicznej, obronności i bezpieczeństwa państwa, a także potrzebę ochrony komponentów środowiska przyrodniczego.

Obszar objęty planem obejmuje w przewadze tereny o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach których dążono do uzupełnienia istniejącej zabudowy. Na pozostałych terenach brano pod uwagę dostęp do sieci komunikacyjnej oraz wyposażenie w sieci adekwatnie do nowej, planowanej zabudowy. W projekcie planu uwzględniono wymagania ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walory ekonomiczne przestrzeni poprzez kształtowanie struktur przestrzennych i planowanej zabudowy. Na terenach, gdzie sytuje się nową zabudowę uwzględniono dążenie do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego. Nowa zabudowa mieszkaniowa lokalizowana jest w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego oraz łatwe przemieszczanie się pieszych i rowerzystów.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - ustalenia zasad zagospodarowania na całym obszarze objętym planem, w tym:
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,

- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące tereny elementarne przeznaczone pod:

- zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (od MN.01 do MN.22)
- zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (od MW.01 do MW.03)
- zabudowę mieszkaniowo-usługową (od MU.01 do MU.45)
- zabudowę usługową (od U.01 do U.06)
- sport i rekreację (od US.01 do US.06)
- rolę (R.01)
- zabudowę zagrodową w gospodarstwie rolnym (RM.01, R.M02)
- zieleń urządzoną (od ZP.01 do ZP.04)
- drogi publiczne (od KD.01 do KD.10)
- drogi wewnętrzne (od KDW.01 do KDW.18)
- ciągi pieszo-jezdne (od KPJ.01 do KPJ.06)
- ciągi pieszo-rowerowe (KPR.01, KPR.02)
- parkingi (KP.01, KP.02)
- infrastrukturę techniczną (K.01).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określono przeznaczenie podstawowe i uzupełniające terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie powierzchni zabudowy jak i kubatury;
- przeznaczenie uzupełniające – oznacza inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają i nie kolidują z przeznaczeniem podstawowym.

W punkcie 1.3.3 prognozy w formie tabelarycznej zestawiono szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. Ponadto na terenach przeznaczonych pod zabudowę wprowadzono uregulowania w zakresie: zasad i warunków podziału terenu, nieprzekraczalnych linii zabudowy, maksymalnej wysokości zabudowy, geometrii i kolorystyki dachów, ilości i lokalizacji miejsc postojowych.

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu że część teren objętego projektem planu położona jest w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000 Puszcza Piska, w granicach którego obowiązują przepisy o ochronie przyrody i oznaczenie go na rysunku projektu planu.
- Zakaz grodzenia terenów w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora zgodnie z przepisami prawa wodnego.
- Wyznaczenie strefy ochronnej ujęcia wody w granicach terenu elementarnego U.01 zgodnie z istniejącym ogrodzeniem ujęcia wody.
- Zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

- Dopuszczeniu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska.
- Nakaz wprowadzenia zieleni komponowanej w miejscach oznaczonych na rysunku planu.
- Zakaz stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych. Od strony dróg publicznych, dróg wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdných, ciągów pieszo-rowerowych oraz promenady nad Jeziorem Mikołajskim należy stosować ogrodzenia ażurowe z drewna lub metalu z podmurówką o wysokości nie wyższej niż 50 cm z kamienia lub cegły ceramicznej w kolorach naturalnych, dopuszcza się możliwość realizacji żywopłotu lub nasadzeń z roślin pnących.
- Zakaz lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, obiektów kontenerowych, obiektów rekreacyjnych, garaży wykonanych z blachy, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Dopuszczeniu realizacji instalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne montowane wyłącznie na dachach budynków poza obszarem wpisanym do wojewódzkiego rejestru zabytków nieruchomych oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności przepisami prawa wodnego oraz ochrony środowiska, a z powierzchni dachów odprowadzanie do kanalizacji deszczowej lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci i urządzeń elektroenergetycznych; pasy technologiczne stanowiące strefy ograniczonego zagospodarowania należy przyjąć zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Zaopatrzenie w gaz z istniejącej i projektowanej sieci gazowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Określenie sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną.
- Zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych lub zbiorowych źródeł ciepła z wyłączeniem stosowania systemów wysokoemisyjnych.
- Usuwanie odpadów stałych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie; zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Określenie, że w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do Wojewódzkiego Rejestru Zabytków Nieruchomych oraz Gminnej Ewidencji Zabytków oraz do stanowisk archeologicznych obowiązują przepisy odrębne w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
- Określenie materiałów i kolorystyki elewacji budynków.
- Określenie zasad w zakresie kolorystyki obiektów budowlanych, pokrycia i wykończenia dachów.
- Określenie zasad i warunków zabudowy i zagospodarowania w strefie frontu wodnego (waterfrontu).
- Określenie zasad rozmieszczenia reklam.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że:

- Nadrzędny układ komunikacyjny stanowi ulica Dybowska, która powinna docelowo spełniać parametry techniczne odpowiadające klasie technicznej D (droga dojazdowa).
- Obsługi komunikacyjnej poszczególnych terenów elementarnych w granicach planu będzie się odbywała poprzez istniejące drogi publiczne oznaczone symbolem KD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami KDW ciąg pieszo-jezdny oznaczony symbolem Kpj.01.
- Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- Minimalną liczbę oraz sposób realizacji miejsc przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową należy ustalić zgodnie z przepisami odrębnymi.
- W miejscach wskazanych na rysunku planu ustala się obowiązek realizacji alei przydrożnych.
- W ramach budowy lub przebudowy dróg należy realizować ścieżki rowerowe.
- Realizacja ogólnodostępnych ciągów pieszo-jezdnym oraz pieszo-rowerowym pomiędzy ulicą Kajki, a promenadą ma szczególne znaczenie w kontekście dostępności do jeziora Mikołajskiego oraz zachowania osi widokowych.
- Projektowana komunikacja wewnętrzna musi spełniać wymogi stawiane drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- Inwestycje w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca do startu i lądowania śmigłowców Lotniczego Pogotowia Ratunkowego należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi.

Na obszarze objętym projektem planu określono zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej polegające na budowie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej obsługującej tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

W granicach terenu objętego opracowaniem określono inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym polegającą na urządziu dróg publicznych oznaczonych symbolem KD i budowie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej obsługującej tereny zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej.

W projekcie planu nie określono inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to

opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Podczas kontroli notowano i nanoszona na mapę obserwowane gatunki zwierząt, były to głównie ptaki.

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Floivering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in. (2002).

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 60 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Obszar objęty projektem planu obejmuje tereny położone w południowo-wschodniej części miasta Mikołajki, wzdłuż wschodniego brzegu jeziora Mikołajskiego. Od strony zachodniej granicę terenu stanowi jezioro Mikołajskie; od strony południowej i wschodniej granica terenu przebiega pomiędzy terenami rolniczej przestrzeni produkcyjnej; od strony północnej granica przebiega pomiędzy terenami zagospodarowanymi i zainwestowanymi miasta Mikołajki. Obszar obejmuje tereny zainwestowane miasta Mikołajki oraz tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej – łąki i pastwiska oraz grunty orne. W granicach terenu występują skupiska zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu. Przez cały teren opracowania w kierunku północ-południe przebiega ulica miejska Michała Kajki łącząca miejscowość Mikołajki z miejscowością Stawek, stanowiąca podstawowy układ komunikacyjny. W części północnej terenu opracowania linia brzegowa jeziora Mikołajskiego jest przekształcona w wyniku działań antropogenicznych i pozbawiona ekotonu tzn.: strefy przejściowej pomiędzy ekosystem

wodnym i lądowym. Natomiast w części południowej linia brzegowa jeziora porośnięta jest miejscami zwartymi trzcinowiskami oraz zadrzewieniami nadwodnymi.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły, w Obszarze Dorzecza Wisły, dla którego opracowano *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1911). Teren objęty opracowaniem znajduje się w naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych RW20002526439 *Jezioro Mikołajskie i Beldany*, której aktualny stan lub potencjał JCW określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. Cele środowiskowe dla JCWP zostały określone jako dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200031, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jest niezagrażona. JCWPd charakteryzuje się dobrym stanem ilościowym i chemicznym. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

W roku 2018 przeprowadzono wizje terenowe, prace inwentaryzacyjne i obserwacje polegające na wykonaniu rozpoznania terenu objętego projektem planu oraz terenów sąsiednich, w tym sporządzeniu dokumentacji fotograficznej środowiska przyrodniczego w kontekście składu florystycznego i faunistycznego. Monitoring flory polegał na wyznaczeniu reprezentacyjnych płatów (stanowisk) które poddano badaniom szczegółowym. W związku z położeniem analizowanego terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz obszaru natura 2000 Puszcza Piska, studia terenowe w zakresie flory i fauny prowadzone były zarówno na obszarze objętym projektem planu, jak i na terenach przyległych. Szata roślinna terenu objętego opracowaniem odznacza się znacznym różnicowaniem pod względem stopnia naturalności. Na stosunkowo dużych powierzchniach występują półnaturalne zbiorowiska roślinności trawiastej (niskiej) porastające łąki i pastwiska oraz zbiorowiska upraw rolnych porastających grunty orne. Najbardziej przekształcona jest roślinność w pobliżu zabudowań oraz ciągów komunikacyjnych; dominuje tu roślinność antropogeniczna, synantropijna i ruderalna. Roślinność o półnaturalnym charakterze występuje na przydrożnych skarpach śródpolnych dróg i na miedzach. Miejscami występują skupiska zadrzewień i zakrzewień, w tym zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadjeziornych. Podczas badań terenowych zinwentaryzowano następujące gatunki roślin.: babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), chmiel zwyczajny (*Humulus lupulus*), cieciora pstra (*Coronilla varia* L.), cykoria podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drżączka średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskółcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), kłosówka wełnista (*Holcus lanatus* L.), bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kostrzewa olbrzymia (*Festuca gigantea* (L.) Vill.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), kupkówka Aschersona (*Dactylis polygama* Horv.), marchew zwyczajna (*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata* L.), lepieźnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), łopian pajęczynowaty (*Arctium tomentosum* Mill.), marchew zwyczajna

(*Daucus carota* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica psia (*Agrostis canina* L.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), nawłóć późna (*Solidago gigantea* L.), niezapominajka polna (*Myosotis arvensis* (L.) Hill), oset kędzierzawy (*Carduus crispus* L.), ostrożeń lancetowaty (*Cirsium vulgare* (Savi) Ten.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), pięciornik kurze ziele (*Potentilla erecta* (L.) Raeusch.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia czepna (*Galium aparine* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita* (L.) Rauschert), rzepik pospolity (*Agrimonia eupatoria* L.), rzeżucha gorzka (*Cardamine amara* L.), rzeżucha łąkowa (*Cardamine pratensis* L.), sosna pospolita (*Pinus sylvestris* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozesłana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), żmijowiec zwyczajny (*Echium vulgare* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), wierzba pięcioprędkowa (*Salix pentandra*), drzewa owocowe.

Pomimo położenia części terenu objętego projektem planu w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska obszar nie wyróżnia się znacząco pod względem występującej fauny – wynika to przede wszystkim z znacznego zainwestowania i zabudowania terenu oraz użytkowania rolniczego terenów. Podczas wizji terenowych obserwowano następujące gatunki zwierząt: bogatka (*Parus major*), łabędź niemy (*Cygnus olor*), mewa pospolita (*Larus canus*), mewa śmieszka (*Chroicocephalus ridibundus*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), rudzik (*Erithacus rubecula*), szpak (*Sturnus vulgaris*), sroka (*Pica pica*), kawka (*Corvus monedula*), wróbel (*Passer domesticus*), sierpówka (*Streptopelia decaocto*), wrona (*Corvus corone*), szczygieł (*Carduelis carduelis*), kos (*Turdus merula*), gil (*Pyrrhula pyrrhula*), jemioluszek (*Bombus garrulus*). Z uwagi na położenie terenu w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Mikołajskiego oraz terenów zadrzewionych i zakrzewionych obserwowano żaby z kompleksu zielonych. Z innych zwierząt występujących w rejonie analizowanego terenu to jeże, ślimaki i owady.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* południowo-wschodnia część obszaru objętego projektem planu znajduje się w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Według podziału na Regiony Klimatyczne Polski zaproponowanego przez E. Romera - gmina Węgorzewo należy do regionu pojeziernego. Teren gminy wyróżnia się niskim nasłonecznieniem, większym zachmurzeniem. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o najniższej (poza górami) średniej temperaturze roku – ok. 6 °C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na

obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34). Dokument poddany analizie z nakazu ustawodawcy zawiera zapisy dotyczące ochrony środowiska i przyrody. Z uwagi na powyższe w projekcie planu jest zawarte wiele ustaleń, których celem jest nie tylko zrównoważony rozwój z poszanowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych miasta Mikołajki, ale i dążenie do poprawy stanu środowiska. Pomimo wysokiej aktywności biologicznej części obszaru opracowania zmiany w przestrzeni będą zachodzić niezależnie od sporządzanego dokumentu projektu planu na skutek intensywnego rozwoju i rozbudowy miasta Mikołajki. Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar natura 2000 Puszcza Piska.

W otoczeniu obszaru objętego projektem planu znajdują się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej (użytkowane i nieużytkowane rolniczo), zabudowa miasta Mikołajki, zabudowa miejscowości Stawek oraz jezioro Mikołajskie. Z uwagi, że projektowane sposoby zagospodarowania analizowanego obszaru są zgodne z obowiązującymi sposobami zagospodarowania oraz nawiązują do sposobu wykorzystywania terenów w sąsiedztwie, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie. Projektowane sposoby zagospodarowania terenu nie wpłyną negatywnie na stan jakościowy wód jeziora Mikołajskiego. W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ścieków sanitarnych, chroniące wody zbiornika przed dopływem zanieczyszczeń. Należy ponadto podkreślić, że ustalenia przedmiotowego projektu planu są bardziej korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska i przyrody, a także warunków życia ludzi niż ewentualne ustalenia określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Analizując wpływ ustaleń projektu planu na środowisko wskazanym byłoby uwzględnić poniższe wnioski wynikające z przeprowadzonych badań oraz uwarunkowań przyrodniczych.:

- Sugeruje się zachować istniejący zbiornik wodny zlokalizowany w obniżeniu terenu ze względu na znaczące funkcje ekologiczne oraz przyrodnicze.
- Z uwagi na występowanie zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych w granicach obszaru objętego opracowaniem sugeruje się wprowadzić zapisy o nakazie ich ochrony.
- Ze względów estetycznych, a także ochronę walorów krajobrazowych sugeruje się wprowadzić zapis w ustaleniach projektu planu mówiący o zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy.
- Sugeruje się wprowadzić zapis o zakazie grodzenia terenów położonych wzdłuż brzegów jeziora Mikołajskiego w odległości mniejszej niż 1,5 m.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami

tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.

- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących miejsca bytowania ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.

Po uwzględnieniu powyższych sugestii oraz właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym na obszar Natura 2000 Puszcza Piska oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie zagospodarowywany i zabudowywany na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Z punktu widzenia zarówno ochrony środowiska i przyrody jak i planowania przestrzennego rozwiązanie to jest bardzo niekorzystne. Bardzo trudne może być takie ukształtowanie przestrzeni, aby tworzyła harmonijną całość jednocześnie zachowując cenne komponenty środowiska.

Paweł Jabłoński
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 695-202-134

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 142 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Paweł Jabłoński
mgr inż. *Paweł Jabłoński*

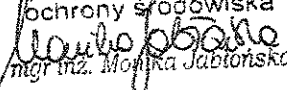
.....
(podpis)

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 609-789-098

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 142 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
(podpis)

